

קרוב אליך

טרום ל' / ידית

קופצות למים

ימים ספורים אחרי שיצא לדרך הקמפיין של ברכה שילת ורותי יליזרוב-לבייב לחיזוק טהרת המשפחה, הוא הצליח לעורר סערה שבעקבותיה כל מדינת ישראל הייתה עסוקה במצווה החשובה • ראיון עם ברכה שילת, היוזמת

מדוע האיש שהזמין את ברקמצא לסעודה והבעיר את ירושלים, הוא איש ללא שם? הרב אורי גמסון

« המסעות שלנו כאן ועכשיו אהרן רזאל » מה חסר לנו בלי בית המקדש? שאלת השבוע » לדעת להגיד 'לא' טור נשים

החלה ההרשמה לשנת תשפ"ג

זואו אאוז, אאהוז,
אהאמין ואקרז!

לפרטים והרשמה:
זיו 055-6621129
או סירקו את הברקוד:

ראשיהודי
אאוז • אאמין • אקרז

הנני באשדוד הנני ביצור הנני בחל אביב הנני בכחין הנני ברמת גן הנני בעלי הנני באלון שבות הנני בירושלים הנני בקומים הנני בקרית ארבע הנני בעתניאל הנני בבאר שבע הנני באילת הנני באלקנה הנני בשהם הנני בנווה הנני בטלמון הנני בקרני שומרון הנני בטפחות הנני

הנני בחספין הנני בחבריה הנני במעלה הנני בקרית ביאליק הנני ביד בנימין הנני בברזני קיסי הנני בשומריה הנני בבית שמש הנני בגבעת שמואל הנני בחמומת הנני בעפרה הנני במעלה חבר הנני בבתי ים

האמת?
זה לא משנה איפה אתם גרים.
העיקר שתגידו

הנני!

בית המדרש לשליחות
מבית ראשיהודי

הנני במרחב עם הנני באבדור הנני בחפוז הנני בגבעתיים הנני בכפר יונה הנני בחלבי הנני בירושנה הנני בחיפה הנני במטולה הנני בהרצליה הנני באפרת הנני בתניה הנני בני-הורן הנני

בסוסיא הנני במרחב-עם הנני בערד הנני בעיר הבה"דים הנני בפודאל הנני במרכז שפירא הנני במצפה רמון הנני בבית אל הנני באלון מורה הנני בחריש הנני בהר ברכה הנני ביפו הנני בעתלית הנני ברמלה הנני בקרית גת הנני בצפת הנני בחברון

העירישוב שלך לא מופיעים כאן? שלח/י הודעה לזיו ותופיעו בשבוע הבא!

מיזם מדיה חדש בתחום היהדות
מחפש אנשים שמבינים בעולמות הבאזז,
שמדברים גם דתית וגם חילונית.

וחולמים להפוך עולמות.

טאלנטים / פרזנטורים

משרה 1532

הזדמנות מגניבה לאמנים,
יוצרים ומובילי דעה בציבור
הדתי.

מתאים למי שיוצר תוכן
בנשמתו, אוהב להתבטא
ויודע לעשות את זה טוב.
בעל תחושת שליחות
שרוצה לחולל שינוי. מרגיש
שהקדוש ברוך הוא ותורת
ישראל הם מותגי על.
פרקטי, יודע להזיז עניינים,
אוהב לעבוד בצוות. יודע
ליצור קשר עם קהל ואיך
לעצב תוכן דיגיטלי שיעיף
לאנשים את הראש

א
ז
ה
ר
ה

משרה
ייחודית
לפניך

מנהל/ת סושיאל

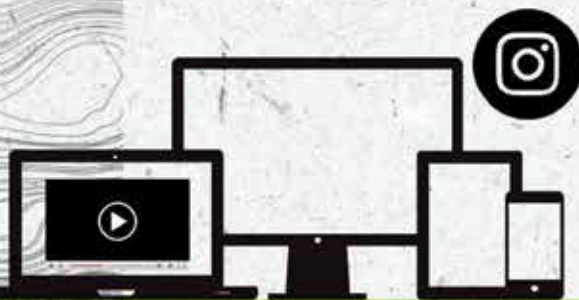
משרה 1504

מתאים למי שחי ונושם דיגיטל. בעל ניסיון
מוכח (FB, YT, IG, TT). אוהב לעבוד
בצוות. לומד מהר. מבין תוכן, תהליכים,
אנשים, נפשות. אידיאליסט! יודע לחבר
גרפיקה, ויזואל ומיתוג מבוסס תוכן
לקהלים. סטוריטלר שיוודע ללוש מילים.
בעל ידע טכני ורעיוני בכל עולם הווידאו

מנהל/ת סטודיו

משרה 1545

מתאים למי שיש לו טעם אסתטי מרגש
ומעורר השראה. בעל ניסיון מוכח בעיצוב
לווידאו ומדיה דיגיטלית. אוהב לעבוד
בצוות ויודע לנהל אותו. ארט דירקטור
בנשמתו. שפיץ בכל התוכנות הרלוונטיות

אנחנו יודעים שאתם קיימים
ושגם אתם מחפשים אותנו -
אולי זאת ההזדמנות שחכייתם לה.

בואו עם אש בעיניים.
קורות חיים ותיקי עבודות -

office@mow.co.il

* המודעה פונה לגברים וגשים

תלמד להשפיע!

סגול יק
סגול תנ
ועוד מע
ובפרטי
לפרטים
(וצאפ)

מכללת אורות ישראל מקום ראשון בסקר שביעות רצון של התאחדות הסטודנטים

תואר ראשון B.Ed. בהוראת תקשורת במכללת אורות ישראל קמפוס 'מורשת יעקב' ברחובות

בראש סיון 2020

למידה היברידית ומקוונת

הסעות מרחבי הארץ

הכרה בלימודים הישיבתיים

אוירה תורנית

לימודים בימי שישי, ימים מרוכזים וקורסים מתוקשבים
צוות מרצים מקצועי מעולם האקדמיה והתקשורת

חדש! קורס כתבים לבוגרי שנה ראשונה ומעלה

מותנה במס' נרשמים

התמחויות נוספות:

מתמטיקה | אנגלית | לשון | מדעי הטבע | תושב"ע | תנ"ך
חינוך מיוחד | היסטוריה | יסודי הסבת אקדמאים

barilana@orit.ac.il
08-9485622 | 08-9485620
052-5001313 | 052-4004545

1-800-500-210

לפרטים והרשמה מיטל: ☎ 052-4004545 | ☎ 08-9485620 החוג לתקשורת: ☎ 052-5284780
רישום מקוון באתר 🌐 | חפשו אותנו גם ב

*במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרוחק ובוהיית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020. עיינו בסקר ובממצאיו באתר המכללה ו"טל"ח

אילו השלום והאורורה ביניהם היו כמו שזכרנו, אז
 הלא היה גם מקבל באורורה את האיחור שלה!
 אמר לו היה אכפת לו אם היה רביאנו בשר און
 מרק של סלק!

תפילה מאוחרת, ארוחה מאוחרת

ארוכה הביאה לו את האוכל, לפי התפריט הרגיל. הבעל גער באשתו ואמר: "כל זמן שהתעכבת, שתקתי והמתנתי בסבלנות. חשבתי שבוודאי את טורחת ומכינה לי סעודה מיוחדת, עם בשר ודגים וכל מיני מטעמים. עכשיו שהבאת סעודה רגילה - אני לא מבין למה לקח לך כל כך הרבה זמן!" את המשל הזה סיפרו החסידים לאותו בעל אכסניה, וכך הבהירו לו את ההבדל בינו לבין הצדיקים שמאחרים את התפילה. אם יש הכנות עמוקות לתפילה, מוכן למה מאחרים אותה. אבל אם זאת אותה תפילה כמו כל יום אחר, אז אין לגיטימציה לאיחור. בעל האכסניה לא קיבל את התוכחה, ואמר להם: "כנראה האדם שסיפרתם עליו לא חי בשלום אמיתי עם אשתו. אילו השלום והאהבה ביניהם היו כמו שצריך, אז הוא היה גם מקבל באהבה את האיחור שלה! ממש לא היה אכפת לו אם היא הביאה בשר או מרק של סלק!"

עם התשובה של היהודי המשיכו החסידים בנסיעה, וכשהגיעו אל הרוז'ינר סיפרו לו על השיחה שלהם עם בעל האכסניה, ועל התשובה שהוא ענה להם. רבי ישראל התפעל מאוד ואמר: "דעו לכם, ישנם אנשים שנשמתם ירדה לעולם הזה בשביל דבר אחד שהם היו צריכים לומר. הדיבור ששמעתם מבעל האכסניה הוא יקר מפנינים, וביחס לשליחותו של האדם בעולם, השמעת דיבור שכזה יכולה להיות תכלית הכל". כשהחסידים יצאו בחזרה לביתם הם עברו בדרך ליד אותה אכסניה, ושם נודע להם שאותו יהודי נפטר לבית עולמו...

חמש דקות ומרק סלק

הסיפור הזה נגע בי מאוד, בגלל שני החלקים שלו. החלק הראשון, המשל של הרוז'ינר, בעצם אומר, שאם מתכוונים בעומק לתפילה ומתוך כך מתאחרים מעט, אז יש לזה מקום. זאת אמירה משמעותית מאוד. כדי שהתפילה תבוא ממקום מדויק יותר - מקום של כנות, מקום של לב מלא רגש ומודעות, שמרוכזת ונוכחת בתפילה - צריך להשקיע זמן.

החלק השני, כלומר, הדיבור הנפלא של בעל האכסניה, משמעותי לא פחות. אם יש אהבה גדולה בין בני הזוג, אז גם האוכל שהגיע באיחור משמח ומקרב. יש שמחה גם בתפילה של לחם ומרק סלק בכל יום. לפעמים יהודי מתעורר מאוחר וכבר מתייאש מלהתפלל בכלל. יש אנשים שמוותרים מראש גם על חמש דקות של תפילה בכונה, שאותה הם כן מסוגלים להתפלל. גם אם יהודי לא יכול לכוון בתפילה שלמה, זה לא אומר שהוא צריך להתייאש ולא להשקיע בחמש דקות שהוא כן מסוגל.

חברים, זהו המסר של 'לחם ומרק סלק'. נראה לי שכדאי לנסות את שני חלקי המשל הזה בתפילה וגם בבית, ואפשר גם לחשוב עליו בהקשר של ימי בין המצרים. מצדנו - להשקיע בהכנות לגאולה, ומצד ה' יתברך - להתפלל שתשוב האהבה הגדולה. גם אם אין לנו ארוחה מושלמת להציע, על כל פשעים תכסה אהבה.

אין ייאוש באיצקוביץ' כלל

את הסיפור הזה אי אפשר לסיים בלי סיפור על החוויה האישית שלי. לפני כמה שנים קרה לי שביום חמישי אחד לא שמעתי קריאת התורה בבוקר. אמרתי לעצמי: "נו שוין, אז לא שמעתי...". באותו יום הלכתי להתפלל מנחה בבני ברק, בסביבות שבע. עמד שם יהודי באמצע השטיבלאך באיצקוביץ' וקרא: "מניין לספר תורה!" אז אמרתי לעצמי, שבדיוק על מצב כזה רבי נחמן אומר "אין ייאוש בעולם כלל". הצטרפתי בשמחה למניין שלו, אבל הבעיה הייתה שאני הייתי רק השלישי שהוא מצא. בכל זאת, היהודי לא התייאש וחיפש את הרביעי ואחר כך את החמישי, עד שדקות ספורות לפני השקיעה זכינו לשמוע קריאת התורה.

לפעמים בן אדם מתייאש ואומר: 'מאוחר', 'לא מתאים', 'נניח לזה הפעם' ועוד מילים כאלה. הסיפור של הרוז'ינר אומר, שלא משנה באיזו שעה התעוררת או מה האורך של התפילה שתתפלל וכמה כוונה יהיה בה - כשיש אהבה, עצם הרצון לתפילה הוא דבר גדול. גם תפילה כזאת מבטאת את האהבה הנצחית שקיימת בינינו לבין בוראנו. שנזכה להתעורר ולהוקיר כל עשייה חיובית שלנו, גם אם היא מועטה חלקית ושטחית, ואפילו אם היא בלב סגור. לחיים!

שלום חברים! שיהיה לכם חודש טוב ומנחם! רק לא מזמן דיברנו על ההתחדשות של ראש חודש תמוז והנה כבר מדברים על החודש הבא... המסקנה הפשוטה היא, שהגיע הזמן להפסיק לבוזז זמן... פעם שמעתי משפט שכזה: "עדיף להוסיף חיים לימים, מאשר ימים לחיים". כיוון שאדם כבר ממילא חי ונושם, אז המשימה העיקרית שלו היא להיות יותר נוכח ומשמעותי בימי חייו.

ישנם מדענים ורופאים שמנסים לחשוב איך להאריך את תוחלת החיים. צריך לדעת שיותר חשוב להתייחס ברצינות לשנות החיים שכבר קיבלנו - להודות לה' עליהן, ולהכניס בהן חיות ונשמה.

ארוחה עם נשמה

לרבי ישראל מרוז'ין יש הרבה תורות על ימי בין המצרים, אבל דווקא בחרתי לעסוק בסיפור עליו שלא קשור באופן ישיר לענייני בין המצרים. זהו סיפור שאמנם קשור יותר לזוגיות, אבל עם קצת יצירתיות אפשר ללמוד ממנו הכוונה דווקא לעבודת ה' של הימים הללו.

המעשה הוא בחבורת חסידים שנסעה אל רבם - רבי ישראל מרוז'ין. בדרך, כשעצרו באחת מהאכסניות, ראו את היהודי בעל האכסניה מתפלל בשעה מאוחרת, יחסית. החסידים גערו בו והוכיחו אותו על מעשיו, ובעל האכסניה הצטדק ואמר שאם כמה וכמה צדיקים מפורסמים אינם מקפידים להתפלל בהשכמה, למה מליניגים עליו?

החסידים השיבו לו במשל ששמעו מהרוז'ינר. יש כאן משל בתוך סיפור - אני מקווה שאתם מחזיקים ראש... בכל אופן, המשל הוא על אדם אחד שהיה חוזר לביתו מעמל יומו, בשעות הערב. כשהיה מגיע לביתו, אשתו הייתה מגישה לו את ארוחתו - לחם ומרק סלק - התפריט הבסיסי במזרח אירופה של אותם ימים. ערב אחד התעכבה אשתו במטבח, ורק אחרי שעה

אני חדש על ציון תאיר

תורנית? עם לב פתוח? כישרונית?
 מחפשת אווירה חסידית ומשפחתית?
 מחפשת ממוקד בגרות וקבוצות קטנות?
 מחפשת מסגרת אקסטרנית שתתן לך מרחב זמן משלך?

מקומך איתנו, מדרשה לבנות:

"אורי בציון"

פותחת שעריה לבנות גילאי 4-14
 (עם אופציה לחווה חקלאית בשיתוף השומר יו"ש)
 אנחנו כאן קרוב לבית:

בית ה' נלך - ירושלים

חני העשרה
 דרמה
 מחול
 פליקסולוגיה

מספר
 המקומות
 מוגבל

עם חני
 יום אבי
 יום פתוח
 מחכים לכן!
 (ישנם מראש)

שכונת מקור ברוך גשר החיים 5

ההילה 0549014216
oribezion@gmail.com

ספרי ה'חוזר'

בר' במנחם-אב יחול היארצייט הראשון של הגאון החסיד הרב יואל סג"ל. הוצאת 'מעיינותיך' זכתה להוציא לאור מגון מספרים, בביאורי חסידות ובאודותיה.

חדש!
חלק ב'

בדרכי החסידים

רעיונות, סיפורים ופנינים שנשמעו מאת הרב יואל כהן בעת התוועדויותיו, בהן עסק בהסברת דרכי החסידות ואורחות החסידים.

בהוצאת 'יחד' - 'מעיינותיך'

המועדים וסוגיות בחסידות

סדרת מאמרים עיוניים בסעדי השנה ובמשגי יסוד בתורת חסידות חב"ד. בסוף הספר סוגיות בחסידות נרפס הקונטרס הייחודי 'מהותן של ישראל, המבאר את מעלת בני ישראל על פי חסידות בצורה מסודרת ובהירה.

שער היחוד והאמונה

החיבור הנשפלא של אדמו"ר הזקן בעניין אחדות ה', עם ביאור מעמיק ויסודי.

מחשבת החסידות תורה ומצוות

סדרת מאמרים המבארים את תפיסתיה של תורת החסידות על התורה והמצוות. בסוף הספר נרפס הקונטרס 'אדרן של מצוות - חוקים ומשפטים - במשנתו של הרב'.

קונטרס עניינה של תורת החסידות

מאת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ז"ע עם ביאור נרחב על-פי שיטת הרב יואל כהן.

להבין ולהשכיל

מאמרים של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ז"ע עם ביאור נרחב ועיונים, על-פי שיטתו הרב יואל כהן.

ליצור את הרצף

הדר ארציאל

לא לתמונה חיוורת

הרב ראובן פיירמן

מכון מאיר

כשחזר רוצים לתאר את אסון חורבן בית המקדש, הם כמעט ולא אומרים דברים רעיוניים-הגותיים אלא מציגים לפנינו תמונות מהחיים של האנשים שחיו באותה התקופה, ומתוך סצנות החיים שלהם אנו מבינים רעיונות עמוקים ומופשטים. כך למשל, מתוך הסיפור על קמצא ובר קמצא מתבררים מערכות יחסים בין הפלגים השונים בתוך החברה, מקומם של תלמידי החכמים, הטעות בגישתו של רבי זכריה בן אבקולס, המורכבות בקבלת החלטות באותם הימים, המצב הגאופוליטי בין ירושלים והרומאים, המאבקים הפנימיים בין היהודים ועוד.

בין שנבין את דבריהם בצורה עובדתית-אובייקטיבית ובין אם נפרש את דברי חז"ל בצורה סובייקטיבית, דבריהם יהיו בעלי עוצמה. למשל האמירה על כך שמשחרב המקדש "לא נראית רקיע בטהרתה", ו"ניטל הטעם מהפירות", ועוד.

הצצה קטנה לחייה של מרתה בת בייתוס שמתה מגועל עקב דריכתה על דבלה לעוסה מתארת את הסתלקות השכינה. הרב קוק כותב באחת מפסקאותיו כך: "מיום שחרב בית המקדש... נשמת העולם כהה" (שמונה קבצים ו, רי). ישאל השואל: מהי נשמת העולם ומה כהות יש בה? השפה דלה מכדי לעמוד במשימה זו, ונצרכת לכך קליטה מדרגה שונה מזו הקיימת לנו כיום.

ובכל זאת, ננסה בעקבות חז"ל רק לטעום, רק לקבל מושג חיוור וחלקי ממה שחסר לנו היום, במציאות שאין בית המקדש קיים. מה היה קורה אם הוא היה עומד במקומו ובתפארתו? מה היה משתנה במצבו של עם ישראל אילו בית המקדש היה קיים היום?

נדמיין את המקרה הבא: אדם נוסע ברחוב ברכבו החדש, ופתאום הוא מתנגש ברכב שיוצא ב'רוורס' מחניה. לא קרה כלום, רק הפנס הקדמי נשבר. האיש יוצא מהרכב, בתקווה לברר אצל הנהג 'מי נתן לו רישיון', ומגלה שם להפתעתו שהנהגת היא אמא שלו.

"אמא? ! מה את עושה פה? ! מה איתך? איך את מרגישה? קיבלת מכה? כואב לך משהו?"

- "הכל בסדר, אל תדאג, לא קרה כלום. ומה איתך? אתה בסדר? אי, נשבר הפנס. אני אשלם..."

"אמאליה, תעזבי, על מה את מדברת? יש ביטוח, הוא משלם הכל! בואי, אני אקח אותך לבית החולים לבדיקות לראות אם נגרם לך נזק. סליחה שלא עצרתי, חשבתי רק על זכות הקדמה, הייתי צריך לנסוע לאט יותר ובזהירות..."

- "לא, תדאג לעצמך, אני בסדר, רק קיבלתי מכה קטנה בכתף..."

"אמאליה, אני לא מוותר, בואי, ניסע לבדיקות ואחר כך אקח אותך לבית החולים, חבואי אלינו ותירגעי קצת, נשב על קפה ועוגיות ואחר כך נחשוב מה עושים..."

כשכשית המקדש יהיה קיים, כל אחד ירגיש ויתנהג כך עם אנשים זרים. כל אדם מישראל ירגיש אחוה ותחושת קרבה וזהות עם כל אחד. כשהשכינה תחזור להיות שרויה בישראל, לא יהיו יותר אנשים זרים...

מעגל השנה היהודי בנוי כך שבעת הנכונה מאירים או מתעוררים חלקים מסוימים מתוך ציור גדול יותר כדי לתת להם צבע דגש וקול. ימי בין המצרים מכוונים אותנו לדבר אחד בהיר וברור - חידוד הרגשת החסר של בית המקדש.

חורבן הבית הוא טראומה לאומית שהשפיעה באופן עמוק על העם היהודי. פעמים רבות הנטייה הטבעית היא לגעת או לספר רק את סיפור הטראומה, ובאמת בימים אלו אנו לרוב פונים ללמוד את אגדות החורבן, ודרךן למצוא פתח להרגשת האבל, הכאב והחורבן, דבר שהוא כמובן נכון וראוי.

לשלעצמי, בימי בין המצרים אני רוצה להתבונן לא רק בסיפורי החורבן כעומדים בפני עצמם, אלא ליצור להם רצף. לקרוא, ללמוד ולהרגיש את העבר שטרם חורבן הבית, העבר שמראה את אפשרות הקיום של העם היהודי מתוך קדושה ודבקות באל. דווקא העבר, שהיה לפני החורבן, הוא זה שיוצר את עומק המשמעות של החסר. דווקא מתוך ראיית היש ניתן לחוש בעוצמה רבה את מה שאין, ומתוך כך, בהמשך, גם להתמודד עם האובדן וליצור עתיד.

לכן, מתוך רצון לחבור למציאות המקדשית, אני פונה ללימוד המשנה והגמרא, ולא מדובר דווקא בסיפורים או באגדות.

מבחינה כרונולוגית, חלק נרחב של תקופת התנאים היה בזמן שבית המקדש עמד על מכוננו כגוף שוקק חיים. נמצא לכך במשנה תיאורים במקומות שונים כמו ניסוך המים, שמחת בית השואבה ועוד, כמובן. אך גם כאשר לא נפגוש תיאור או סיפור, התנאים ידונו בנושאים רבים ומגוונים הסובבים, נובעים וקשורים באופן מהותי לבית המקדש, נושאים שלרוב לא רלוונטיים לימינו, אך בעיסוק בהם ניתן לחוש את הקשר ההדוק והישיר בין האומה ועבודת בית המקדש,

אם נמשיך לתלמוד נפגוש ויכוח אותנטי וחי שמכניס אותנו למציאות שלאחר החורבן, בה הדיונים מנסים להתמודד עם חיים ללא בית מקדש ולהתאים עצמם למצב חדש בכל רבדי החיים, תוך כדי התייחסות והיזכרות לתקופת התנאים.

היום, בחיים שהם מאוד רחוקים מהבנת מרכזיות ומשמעות בית המקדש בחיי היומיום, במועדי העלייה לרגל ובאירועי האדם בחייו האישיים, קשה להבין ולתפוס את מהות החסר, את הזמניות, הנגישות, והמעמד שהמקדש יצר הלב האומה ובלב היחיד.

ימי בין המצרים דוחקים בנו להתעורר, לחשוב, ללמוד ולא לשכוח את עמוד השדרה של העם היהודי. ההלכה יצרה דברים מאוד קונקרטיים כדי להנגיש עבורנו את החסר, האבל והחורבן, על ידי נגיעות, לכאורה קטנות ופשוטות, בתוך החיים: הימנעות משמחות, משמיעת מוזיקה ועוד. אך כאמור, דרך נוספת לתת לחסר מקום בתוכנו, היא במפגש עם טקסטים לימודיים

או ספרותיים שמדברים על התקופה בה היה בית מקדש, כך כאשר רואים בלב את הצבעים המרהיבים של מה שהיה, מודגשים בפנינו הצבעים הדהויים בהם אנו חיים כעת, בעוונותינו, ללא בית מקדש. ומי ייתן ונזכה לראותו עומד על מכוננו.

הכותבת היא
ביבליותרפיסטית ומתמחה
בפסיכותראומה

לסדר כסאות בסוף אירוע ביישוב
זה נדיב

לסדר למשפחות את החובות בבנק
זה נדיבי ארץ

הזדמנות של פעם בשמיטה

מקיימים מצוות שמיטת כספים

הכסף יועבר לכיסוי חובות ויציאה ממעגל העוני של משפחות בתהליך הבראה כלכלי

שומטים

בסוף שנת השמיטה
ההלואה תשמט

מלוים

אלפי אנשים
מתאגדים לקיים
מצוות שמיטת כספים

ניתן
להלוות ולשמוט
מכספי
מעשר

לקיום מצוות שמיטת כספים חפשו בגוגל
נדיבי ארץ

במצב של הרמת ידיים, הכל נראה רצף כישלונות: ויסעו מ'דפקה' ויחנו ב'עוד יותר דפקה'. ויסעו מ'מרה' ויחנו ב'מרה שחורה'... אך כשהשמחה בלב, כשמאמינים שאפשר לתקן, מביטים על המסעות, בהם נפלתם וקמתם, זוכרים מתיקות.

אהרן רזאן

נוס תה עם לימון במדבר

גיסי הרב צבי יצחק מקרמיאל מספר: פישל החסיד לא חש בטוב, והוא קם ונסע לרבי. "יהיה בסדר" אמר הרבי לפישל, "חזור לביתך ובקש מאשתך שתכין לך כוס תה (יותר נכון: כוס תיי...) עם לימון". עשה פישל כדברי הרבי ואכן התרפא.

עבר זמן, והנה שוב הופיעו מכאובים בגופו. חשב פישל בלבו: נו, מכיר אני בכאבים אלו שהם זהים לקודמיהם, אם כן מדוע שאטרח לנסוע אל הרבי? יודע אני כבר את המרשם...

הכין לו פישל, אפוא, כוס תה עם לימון ולגם בנחת, אך אבוי - מכאוביו נעשו קשים מהראשונים. קם ונחפו שוב אל הרבי.

"מה שתית?" שאל הרבי, "כוס תה עם לימון" הצטרף פישל. "אוי ואבוי", הזדעק הרבי, "כוס תה עם לימון?! כיצד עשית דבר כה פזיז ומסוכן? יכולת למות, חס ושלום!"

"מה אעשה אם כן?" שאל פישל בצר לו. עצם הרבי את עיניו, ואחר כמה רגעים פקח אותן ואמר: "רפואה אחת יש לך, חזור לביתך ושתה - הקשב טוב - כוס תה עם לימון!"

עשה פישל כדברי הרבי, והנה זה פלא - טרם הספיק לגמוע שתי לגימות וכבר נתרפא!

מעבר לחיך שבסיפור... יש בו מאמונת חכמים, מעבודת ה' בתמימות.

בספר במדבר ראינו זאת שוב ושוב. הקטורת שהקריבו קורח ועדתו הביאה למיתתם, ופתאום אחר כך - היא שעוצרת את המגפה. אפר הפרה מטהר את הטמא - אך מטמא את העוסקים בה. הנחש נושך, ואחר כך מרפא את מי שמביט בו.

אני חושב עכשיו על המטָה של משה רבנו, זה שקרע את הים והוציא מים מהסלע על ידי הכאה, כמסופר בספר שמות, והנה מכה אחת מיותרת - בספר במדבר - ומשה נענש.

השנה מצאתי עוד חידוש. על מה התלוננו המרגלים? "ארץ אוכלת יושביה!" אמרו, ומיד אחר כך - האדמה אוכלת את קורח. כביכול, אומר בורא עולם: לא ארץ ישראל אוכלת את יושביה... זה אני! ואם זה מגיע לך - האדמה תאכל אותך כאן ועכשיו!

זה לא התה ולא הלימון, רבותי... אין עוד מלבדו!

רשימת המסעות שבפרשת מסעי תמיד מרגשת אותי. הבעש"ט התרגש הרבה לפניי ואמר שאלו המסעות שכל אחד עובר בחייו.

מכירים אתם את המושג 'שכתוב ההיסטוריה'? אדם מביט אחורה על חייו ומתבונן בקורותיו. זוגות שנקלעו למשבר נזכרים ומרעננים את מה שעברו. וזה תלוי בכם: במצב של הרמת ידיים, הכל נראה רצף כישלונות: ויסעו מ'דפקה' ויחנו ב'עוד יותר דפקה'. ויסעו מ'מרה' ויחנו ב'מרה שחורה'... אך כשהשמחה בלב, כשמאמינים שאפשר לתקן, מביטים על המסעות, בהם נפלתם וקמתם, זוכרים מתיקות. ויסעו מ'מתקה' ויחנו ב'עוד יותר מתקה'...

ר' שלמה היה אומר שמכנים את חומש במדבר 'ספר הכישלונות'. במה לא נפלנו? לשון הרע, עין רעה, פירוד ומחלוקת, כעס, כפיות טובה... מאידך, מה באמת יש בינינו לבין הקב"ה? היזכרו במשפטים שיצאו לבלעם מהפה בדבר ה', בלי שרצה, בלי שידעו, אי שם בהרי מואב: מה טובו אוהליך! עם כלביא יקום. לבדד ישכון! לא הביט און ביעקב. אהבה גדולה!

חבריה, יש תה ויש לימון, אבל לערבב את המתיקות - זה עלינו!

שנוכה לנסוע ממתקה ולחנות בארץ זבת חלב ודבש!

לחבר לחשמל

הרב טל שאוליאן

ראש ישיבת ההסדר חולון

התשובה בגדול - שכינה. בקטן - תשקיעו דקה וחצי.

היהדות כיום קיימת ברובה בסוג של מרחב וירטואלי. פסיקת הלכה שלא נעשית על ידי בית הדין הגדול, על פי הצבעת הרוב במעמד עילית חכמי ארץ ישראל כפי שמצווה התורה, אלא בנויה על ספקות וספקי ספקות. ובכלל, התורה - לאחר אלפי שנות גלות נעשית כאלף תורות (כמאמר הבית יוסף בהקדמתו). כחצי מהמצוות מהתורה שבכתב כלל לא ניתן לקיים ללא בית מקדש, בית דין הגדול ויובל. מספיק להיזכר בציצית שלרוב העם חסרה את התכלת שתזכיר את השמים; הפרשת תרומות ומעשרות - בעיקר 'זכר לדבר' וזורקים לפח; הפרשת חלה על ידי ששורפים אותה במקום לתת לכהן - 'זכר'; ארבעה מינים חוץ מיום טוב ראשון - 'זכר'; בתי כנסת שהם מקדש מעט בלבד; זכר למחצית השקל; פסח בלי קרבן פסח ועוד.

בשבוע שעבר התוודענו על העניין בישיבת חולון ומישהו הגדיר במדויק - "אז אני בעצם רק 'זכר ליהודי'?" ובחור אחר שאל בנימה מרירה - 'זכר או זייכר'...? אבל זה יותר עמוק מזה.

תארו לכם מפעל גדול מלא בגלגלי שיניים קטנים וגדולים, מפעל בעל תפוקה אדירה וכל החלקים עומדים הכן. מה שנחוץ עכשיו הוא ללחוץ על הכפתור והמכונה תעבוד. אך הפועל לוחץ ולוחץ ושום דבר לא זו. מה חסר שם? רק פרט אחד, המכונה לא מחוברת לחשמל.

היהדות ללא השראת השכינה דרך בית המקדש היא יהדות שלא מחוברת לחשמל.

מה ההבדל בעצם בין אדם חי למת? לכאורה כל הגוף נמצא כל דבר במקומו. כל אבר מחובר לחברו במערכת גידים מסועפת, העצמות שלמות, אבל אין רוח בגווייה. היהדות בלי השראת שכינה היא גוף ללא חיים (כוזרי), והגאון מווילנה כינה את העם היהודי בגלות "רקב עצמות".

אמנם אם נדבר על מצבנו כיום, הרי שלאחר העלייה לארץ העצמות מחוברות זו לזו, ולאחר ההתפתחות הכלכלית הפנומנלית של מדינת ישראל יש עליהן גם די הרבה בשר, ברוך השם. אז מה חסר? החיים עצמם. נשמה, רוח מן העליונים. 'דבקה לעפר נפשי חייני כדברך'.

בן דוד

כבר מחממש

בסממ!

הסבוא בפעמיים!
כנס לימוד

בגבעת שמואל

ימים שני-שלישי | ד'-ה' אב (1-3.8)

להרשמה:

058-6858768

kenes-tanach.org

למערכת סרקו >

ניתן להירשם במקום!

נופל, קם ורץ

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

"הלו !!!

זו טעות !!!

תוציאו אותי מפה !!!

בכלל לא שאלו אותי אם אני רוצה, פשוט זרקו אותי !!!

שלך הם כבר לא חלק מהמשחק".
עכשיו הוא שם לב לעיניים של הזקן, ומה שהוא ראה גרם לו לברות. בניגוד לכל הופעתו אומרת ההוד, העיניים היו חלולות וריקות. תהומות של ריק וייאוש ניבטו מתוך עיניו של הזקן.

הוא רץ כל עוד נפשו בו, מאבד כל כיוון ודרך, חסר מחשבה ושיקול דעת. הוא הפנה את ראשו לאחור לראות אם הזקן רודף אחריו ונתקל במישהו, שניהם נפלו לאחור מעוצמת ההתנגשות.
"אוי, סליחה, לא שמתי לב שאתה כאן".

"זה בסדר, בכל מקרה אי אפשר לדעת מה יקרה כאן במדבר, הפתעות ונפילות הן חלק מהדרך".

הדובר היה בחור צעיר, בגדיו קרועים, פניו חרוצות מרוחות המדבר, עורו צרוב מהשמש הקופחת, ידיו ורגליו מלאות סימני נשיכות ועקיצות.

"אתה רוצה להגיד לי שאתה באמת מנסה ללכת בדרך?"

"מהרגע שהגעתי לכאן לא עצרתי אפילו לרגע אחד. כמו שאתה רואה עברתי דבר או שניים, אבל מעולם לא נואשתי מלהמשיך ללכת".

"הנחשים והעקרבים לא עצרו אותך?"

"הם ניסו, אוהו כמה שהם ניסו. והם עוד מנסים. רבות הפעמים שנפלתי קורבן לנשיכת נחש או עקיצת עקרב, כבר הייתי קרוב לייאוש, אך בכל פעם עצרתי את עצמי בכוח לא ליפול, לא להתמכר לארס המפעפע. לעיתים נדרשתי לגייס את כל כוחותי כדי להחזיק, אך מה שלא קרה - המשכתי ללכת. וכל פעם כזו, שהותירה בי צלקת, חישלה אותי והכינה אותי טוב יותר לפעם הבאה".

"ואתה לא מפחד לאבד את הדרך?"

"אם אני לא מפחד? אני אחוז אימה. בדיוק לכן אני הולך כל עוד רוחי בי. יותר מכל המכשולים ירא אני מלהתמכר למדבר. ביום בו אפסיק לחפש את דרכי אשקע במרחבי המדבר האין סופיים, ומי יודע אם אחר כך אוכל להתקדם הלאה. אל המדבר לא הגעתי מרצוני, אך מי ששם אותי כאן הבטיח שיש דרך החוצה, ולא לחינם הוא בחר בשבילי דרך ארוכה, מפותלת ומלאה מהמורות וקשיים. ואם ההליכה שלי כאן, עם העליות והנפילות, משמחת אותו, והיה זה שכרי".

"אז יש יעד? יש תכלית?"

הבחור התקרב אליו והביט ישר לתוך עיניו. עיניו היו בוערות ומלאות חיות.

"יש יעד ויש תכלית, ודאי".

אך הדרך היא יעד ותכלית לא פחות מסופה".

"מי זה צועק שם? מה קרה? הקול הגיע משמאלו והוא קפץ בבהלה.

"מי אתה? איך הגעת הנה? הוא שאל.

"למה אתה צועק שם? בעל הקול המשיך בשלו.

"איפה אני? מה זה המקום הזה? פשוט זרקו אותי לכאן וזהו. לא שאלו אותי, לא נתנו לי לבחור, ואני רוצה לחזור בחזרה, אז אני צועק כדי שיחזרו לקחת אותי".

"אאהה, אתה חדש כאן. ברוך הבא למדבר הגדול והנורא. לכאן רק נכנסים, לא יוצאים". עכשיו הוא גם ראה את הדובר: זקן ארוך, מצח גבוה מלא קמטים, מקל הליכה ביד ימינו. חזות משרה סמכות וקול מעורר אמון.

"מה זאת אומרת לא יוצאים? אין איך לעבור את המדבר הזה? אין מפני שזרקו אותי הבטיחו לי שאפשר לצאת החוצה".

"חה. ואתה מאמין להם? בוא תקשיב לאחד שנמצא כאן כמה שנים ובהתחלה היה נראה כמוך. ככה מתחילים, חדורי מוטיבציה ומלאי אנרגיות לצלוח את המסע, לעבור את המדבר. אחר כך אתה הולך לאיבוד, מחפש לשווא את הדרך, טובע בחול עד הצוואר, וזה עוד לפני שאתה פוגש את הנחשים והעקרבים. אחרי כמה שנים, אין סוף ניסיונות, וכמה פגישות עם נחשים שמותירות בך צלקות, אתה מתחיל לדבר אחרת".

"אז מה האלטרנטיבה? להישאר כאן?"

"זו דווקא אפשרות מצוינת. ברגע שבו אתה מרפה אתה מגלה שהמדבר יכול להיות ממכר ממש. יש כאן אין ספור אפשרויות, דרכים, שבילים. אם אתה לא עסוק כל הזמן בלמצוא את הדרך שלך אתה פשוט מתחיל ליהנות מהקיים, לחיות את המדבר עד הסוף. לאחרונה אפילו התיידדתי עם

כמה נחשים, מהמסוכנים שבהם, שפרסו עליי את חסותם האדיבה, והתנאים שלי השתפרו פלאים".

הזקן דיבר בפאתוס, מונע כל אפשרות ערעור על דבריו, ובכל זאת משהו הפריע לו.

"אז מה, אין תכלית? אין יעד?"

הזקן התקרב אליו, מביט ישר לתוך עיניו.

"כדאי שתתחיל להפנים את מה שלא הפנמת עד עכשיו, אתה במדבר עם חוקים של מדבר. כאן כל הדיבורים היפים

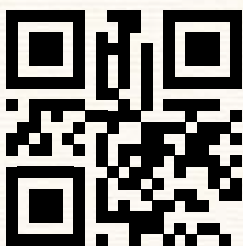

בית מדרש לבונה

אלון בגין (נאולין)

בואי לפתוח צוהר אל המרחבים על ידי לימוד מעמיק ונוגע בנפש,
לשאוף קצת אוויר פסגות צח, להתמלא ממנו ולזקוף את הקומה.

צעירות, נשים וסטודנטיות
שרוצות להעמיק בתורה ברוח חסידית
מוזמנות להצטרף אלינו
לתכנית הלימודים תשפ"ג

לפרטים נוספים: בת ציון -
058-4974443

הרשמה באתר האולפנה
או בקישור המצורף <

את השיעורים יעבירו: הרב גדי בן זמרה,
הרב יוסי פלאי, הרב אפי ארנברג, מעיין
הנדלר, הרב מרדכי הראל ועוד.

אולפנת לבונה במעלה לבונה 📍

שלישי וחמישי, בשעות 17:30-21:30 📅

הרב אולה הראל

ראש ישיבת 'מוריה', גבעת הקטורת
ונשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

הדרך לשמירה על טהרת הארץ

בפרשתנו אנו לומדים על מצוות הפרשת ערי המקלט ובריחת הרוצח בשגגה אליהן. ובסיום הפרשה אומרת התורה: "וְלֹא תִטְמֵא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי ה' שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

אנחנו מוצאים כאן רעיון מדהים: השמירה על קדושת החיים היא הדרך למנוע את טומאת הארץ. כשארץ ישראל מכילה בתוכה רוצחים שלא באו על עונשם, היא נטמאת מזה.

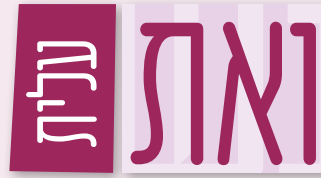
והנה, גם בשנת השמיטה אנחנו מוצאים רעיון זה – שמירת השמיטה מטהרת את הארץ, וחוסר שמירתה מטמאה אותה.

עומד על כך בעל ה'דמשק אליעזר' מוויזניץ זי"ע. הוא מפנה את תשומת ליבנו לכך שבנוסף לשלוש העבירות החמורות, עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, עליהן נאמר שהן מטמאות את הארץ (ולכן הן מהוות סיבה לגלות), גם השמיטה נמנית כגורמת גלות (אבות ה, ט): "גלות בא לעולם על עבודה זרה ועל גילוי עריות ועל שפיכת דמים ועל השמטת הארץ".

כלומר, יש כאן מכה משותפת: העבירות הללו מטמאות את הארץ. וכמוכח, מידה טובה מרובה, ושמירתן מטהרת את הארץ.

דבר מעניין הוא שבספרי חסידות עמדו על מכה משותפת נוסף לשמיטה ולגלות הרוצח בשגגה. המשנה במסכת שביעית מלמדת אותנו "המחזיר חוב בשביעית, אומר לו 'משמט אני'. אם אמר לו 'אף על פי כן' – יקבל ממנו, שנאמר 'וזה דבר השמיטה'. כיוצא בו, רוצח שגלה לעיר מקלט ורצו אנשי העיר לכבדו, יאמר להם 'רוצח אני'; אמרו לו 'אף על פי כן' – יקבל מהן, שנאמר 'וזה דבר הרוצח'..."

המשמט את חובו מלמד את עצמו ענווה. מעמדת כוח של בעל חוב, של הבעלים, הוא הופך להיות כלומניק, זה שלא מגיע לו כלום, כמו הלווה המסכן. גם הרוצח בשגגה צריך ללמוד את המסר, בראש ובראשונה לעצמו – רוצח אני. תאמר את זה בפך, ותרגיש מי אתה ומה אתה ולאן התדרדרת, וכעת, אם ירצו בכל זאת לכבדך, רשאי אתה לקבל את הכבוד הזה, אבל מתוך ידיעה אמיתית מהי מדרגתך. זהו תהליך של היטהרות, כמו כל טהרה המעלה את הטמא ממדרגתו למעלה, מרוממת אותו מתהום הסחי והמיאוס אל נקיות הסרת התועבות המטמאות. נמצא שזכותנו על ארצנו מגיעה מכוח ביעור שפיכות הדמים ושמירת השמיטה כאחת.

sharonagari@gmail.com | שרון נגארי

להגיד לא

אנחנו בימי בין המצרים, ואני מבקשת להתייחס למילה שלרבות מאיתנו קשה לבטא אותה, כי היא מרגישה לנו כל כך מצמצמת, ממעיטה, מכווצת, מצרה וקרה... המילה "לא".

הוא בדרך חזרה מהעבודה, שואל אם תוכלי להכין לו את הירקות בתנור שהוא כל כך אוהב. את גמורה מיום מאתגר במיוחד. ממש מתחשק לך לבקש שאולי הערב הוא יסתפק בחביתה. אבל מה? תגידי לו "לא"? את מרגישה שאת לא מסוגלת. את אוהבת אותו, והוא מבקש כל כך בנעימות. מפרגן לך על המאכל הזה.

אחר הצהריים, הילד מבקש לצפות רק בעוד פרק אחד במחשב. את מרשה רק שני פרקים ביום ורוצה להתעקש איתו שאין פרק שלישי. אבל קשה לך להגיד לו "לא". מה יקרה אם הוא יראה רק עוד פרק אחד, ותראי איך הוא מחייך מאוון לאוזן במקום להיות עם פרצוף חמוץ?

פונים אלייך מוועדת עזרה, שצריך להכין ארוחת צהריים ליולדת למחר. ואת במצב שלך בעצמך לא היה מזיק שיכינו לך צהריים... יום עמוס שכזה. אבל מה? תגידי "לא"? המתבגרת רוצה לקחת לשיירות הלאומי בגד שלך, שאת אוהבת במיוחד. לא מתאים לך שהבגד הזה לא יהיה לך זמין כל השבוע, אבל איך אפשר לומר למהממת הזאת "לא"?

מי בוחז במי? אני בערך, או הערך בי?

לנשים רבות קשה להגיד לא. אנחנו בנויות פיזית ונפשית להיות ברחמים. יש לנו רחם. רחם שמתרחב ומתרחב בהתאם לצרכי העובר שלנו.

אנחנו רגילות להרחיב מקום אוהלינו עבור יקירנו. אנחנו רוצות להרעיף אהבה, לתת מעצמנו. להשקיע. כל נתינה כזו, ממלאת אותנו בסיפוק. בסופו של יום, יש בינינו כאלה המונות וסופרות את כל הטוב שעשו, כמו מרגליות.

אנחנו נותנות מעצמנו, כי אנחנו טובות באמת, אבל – אנחנו נותנות מעצמנו גם בגלל שזה נותן לנו תחושה שאנו בעלות ערך! זה בסדר גמור לבקש להיות משמעותיות, זה אפילו הכרחי, כמו אוויר לנשימה. וזה נפלא שלהיות משמעותית עבורנו, נמדד בכאלה דברים נפלאים.

אבל מה קורה כשהמחשבות הן – אם אומר "לא", מה זה אומר עלי? האם אני פחותת ערך? ומה יקרה ליחסים עם אותו אדם, אם אסרב לו? מה שקורה הוא, שאנו בעצם משועבדות לערך שחשוב לנו. במקום שאנו נבחר מתי ואיך לפעול לאורו, הוא מנהל אותנו.

כאן ממתינה לנו עבודה פנימית, ללמוד לראות עצמנו משמעותיות ובעלות ערך, מעצם היותנו. אם ערכנו לא נמדד על פי כמות הפעמים בהן השכנו בחיוב לבקשות שהופנו אלינו, אנו בנות חורין להשיב "כן" או "לא", מתוך חיבור לעצמנו ולכוחותינו. וכמו שהזכרתי כאן לא פעם, אפשר להתחיל מבפנים החוצה, לחזק את הערך העצמי שלנו ואז יקל עלינו לומר "לא", ואפשר להתחיל מבחוץ פנימה, לתרגל אמירות "לא" קטנות, לאמן את השריר הזה, וזה ישפיע על הערך העצמי.

לא תמיד מול אנשים

התרגול הזה, ללמוד להגיד "לא", הוא לא תמיד מול אנשים. לפעמים זה האוכל שכאילו קורא לנו, שנאכל אותו. שמולו יש לתרגל את אמירת ה"לא". לעיתים משימות הבית כאילו קוראות לנו מכל פינה, ואנחנו מוצאות את עצמנו רצות ממטלה למטלה, במצבים שהיה אולי נכון יותר לומר "לא" למטלה מסוימת. או לפחות לומר "לא עכשיו". אמירת ה"לא" ניתנת לתרגול מול מצבים שונים. וכמו כל דבר שמתאמנים עליו, השריר מתחזק בהתאמה.

אבל מה שעוד יכול לסייע לנו, לתרגל את היכולת הזו לצמצם, היא ההבנה שכשאנחנו אומרות "לא" לדבר אחד – אנחנו אומרות "כן" למשהו אחר. אמרתי "לא" למאכל לא בריא – אמרתי "כן" להתקדמות שלי בשמירה על אורח חיים בריא. ואולי ספציפית יותר, אמרתי "כן" למאכל אחר בריא שלקחתי במקומו. אמרתי "לא עכשיו" למטלה מסוימת בבית – אמרתי "כן" למנוחה שלי, או לשיחה על כוס שתיה חמה בנחת עם אחד הילדים. אמרתי "לא" לבקשה שביקשו ממני – אמרתי "כן" להקשבה לכוחות שלי, או לאמת שלי. תמיד כשאומרים "לא" אומרים גם "כן", למשהו אחר.

אשמח לשמוע מכן מחשבות ותובנות העולות בכן מהטור הזה, אבל רק אם זה מתאים לכן. אם לא מתאים, אל תהססו להגיד "לא" 😊

לחינוך במייוחד שבילך תעודה+ תואר

הצטרפי לאחת מהתוכניות הייחודיות בתואר הראשון
בחוג לחינוך מייוחד במכללת הרצוג

לקויות
לימודיות מורכבות

אבחון
דידקטי

הוראה
מותאמת

קשיים
רגשיים-התנהגותיים

מנחה מיזמנויות
חברתיות-רגשיות

מספר המקומות בכל תוכנית מוגבל
למסיימות, תינתן תעודת הסמכה בנוסף לתעודת תואר ראשון

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*ע"פ תנאי הזכאות

קמצא ובר קמצא, אבל מה מייחד אתכם?

הרב אורי גמסון

ואמרו להם שעוד מעט תהיה תחרות בין הקבוצות. הם לא ידעו על מה התחרות, הם לא הכירו אחד את השני ולא ידעו מי מתמודד מולם ומה היכולות שלהם. אבל מיד התחילו בין חברי שתי הקבוצות דיבורים בנוסח: אנחנו יותר טובים מהם.

איך אתה יודע שאתה יותר טוב מהשני, הרי אתה לא מכיר אותו? ובמה אתה יותר טוב? זה לא משנה, כי הרוממות החיצונית תגדיר אותי, לא ביחס למה שיש בי, אלא ביחס למה שאין בשני.

אם נחשוב על זה, זאת גם יכולה להיות תשובה לשאלה מפורסמת בסיפור על חורבן בית המקדש השני, שאותו פותחת הגמרא בהצהרה "אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים", זאת אומרת שכל חורבן ירושלים מונח על כתפיהם של שני האנשים האלה. אבל כשהגמרא מספרת את הסיפור מופיעים בו שני גיבורים בלבד: האדם שהזמין לסעודה את חבריו, ובר קמצא שהזמין בטעות. קמצא המסכן, בכלל לא יודע שהוא חלק מהסיפור הזה. הוא בינתיים נמצא בבית, כשבחלק אחר של העיר מתרחשת דרמה, אז איך שרכבו אותו לסיפור החורבן?

דבריו של הרבי הרש"ב, יכולים להיות התשובה. הרי הסיפור הזה היה על שני אנשים שחיו בירושלים, שכל ההבדל ביניהם היה שלאחד קראו קמצא, והשני הוא לא רק קמצא הוא בר קמצא. הוא יותר מקמצא. בנקודה הזאת טמונה הטררגדיה הגדולה של אותו הדור.

אנשים הסתובבו ולא בחנו מי הם באמת, אלא בחנו מי הם ביחס לשני. השני הוא קמצא? אני אהיה יותר ממנו, אני אהיה בר קמצא. וזה אסון.

זו אולי הסיבה שדווקא הגיבור הראשי, האיש שהזמין אותם לסעודה והבעיר את ירושלים, הוא איש ללא שם. כי איש שכל האופן שבו הוא בוחן אנשים לא מתבסס על מה יש בהם, אלא במה אחד עדיף על השני, הוא אדם ללא אישיות. ללא זהות וללא ייחודיות. אדם ללא שם.

הבעיה היא שהטררגדיה הזאת מלווה אותנו כבר שנים. אנחנו כל הזמן עסוקים בלהגדיר את עצמנו ביחס לשני, ולא ביחס למי ומה שאנחנו באמת, וזה מה שכל כך מיוחד במרכז הרפואי.

דווקא שם, כשכל אחד עסוק בעצמו, בקרובים אליו, במה שבאמת חשוב בחיים, זה המקום שפתאום השני לא מפריע לי, המנהגים שלו לא מפריעים לי, האופן שבו הוא מתנהג ומתלבש לא מפריע לי. כי שאני עסוק בזהות שלי, יש פתאום מקום לקבל אנשים אחרים, זהויות אחרות, פתאום האדם לא מתקנא באף אחד, כי כולם בנים, כולם תלמידים.

האתגר הגדול שלנו הוא איך אנחנו מגיעים לשם בלי להגיע לאשפוז.

בשבת האחרונה הייתה לי הזכות להתפלל בבית כנסת של מרכז רפואי גדול, בעקבות אשפוז של בן משפחה.

התבוננתי סביב במתפללים שהתכנסו תחת קורת הגג של בית הכנסת הזה, וזה היה מחזה יוצא מן הכלל; חסידים ליד מתנגדים, ספרדים ליד אשכנזים, ואפילו "זברה" וכיפה סרוגה ישבו יחדיו. כשעלה הרב לתת דרשה קצרה, הסתכלתי עליו, יהודי שבזמנים רגילים, סביר להניח שרבים מן היושבים, שאינם נמנים על החוג שממנו הוא מגיע, לא היו מקשיבים לדברים שיש לו לומר, מהסיבה ש"הוא לא ילמד אותנו...!", ובכל זאת ישבו שם כולם בשקט מקשיבים לו, ומה שיש לו לומר על פרשת השבוע.

באותו הזמן לא יכולתי שלא לחשוב על הנס הגדול שמתרחש מול עיניי. הרי סביר להניח שבזמנים כתיקונם, כל אחד מהמתפללים בבית הכנסת הזה, בוחר לו בקפידה את בית הכנסת שהוא הולך להתפלל בו במקום מגוריו, ואבוי אם יאלץ להתפלל בבית כנסת אחר, שאינו נמנה על החוג הספציפי שלו.

אבל כאן הכל נעלם, המחיצות הוסרו, ולא זו בלבד שאפשר להתפלל יחד עם אנשים או נוסחים שונים משלך, אלא שהדבר מתקבל בצורה כל כך טבעית.

אז מה הכוח שיש באותו מרכז רפואי שלא קיים במקומות אחרים? מה קורה שם שלא קורה בחיים הרגילים?

ישנו מאמר מיוחד מאוד של האדמו"ר החמישי של חב"ד, רבי שלום דוב בער, שהוא חלק מסדרה ארוכה מאוד של מאמרים שהוא נשא במשך כמה שנים בפני חסידיו, סדרה שידועה בשם "המשך תער"ב".

במאמר הזה, הוא פורס את משנתו ביחס לגורמי הפירוד בין האנשים וקובע קביעה מרתקת.

כל אחד מאתנו צריך להרגיש מיוחד בצורה כזאת או אחרת, או אולי נגדיר את זה כך: כל אחד מאתנו צריך להרגיש שונה מן השני. כי אחרת לשם מה הוא נמצא כאן?

העניין הוא שיש שני אופנים שעל ידם האדם יכול להרגיש את המיוחדות הזו, והוא קורא להם: רוממות עצמית, ורוממות שמגיעה ממקור לא עצמי, חיצוני.

רוממות עצמית, היא הרוממות שהאדם מרגיש מתוקף הדברים העצמיים שיש בו. הוא שונה מהשני, לא בגלל שהשני לא טוב, אלא מפני שיש בו תכונות מסוימות שמבדילות אותו מהשני. במקום הזה האדם לא עסוק בכלל במה שיש בשני, ושהוא טוב ממנו, אלא הוא עסוק במה שיש בו. לכן אין תחושה של נתק או פירוד, מפני שהעובדה שיש לי תכונות מסוימות שמבדילות אותי מהשני, לא עושה אותי טוב יותר, אלא עושה אותי שונה יותר.

לכן, ייתכן מאוד, שהמקום הזה ידחוף אותי לעזור ולתת לשני, לא ממקום של התנשאות, אלא ממקום כנה ואמיתי של רצון לתת למישהו משהו שאני רואה שיש לי ואין לו.

דוגמה למצב כזה הוא מצב של הורות בריאה. הורות כזאת של נתינה לילד במקום של דאגה כנה. ההורה לא מעסיק את עצמו בשאלות: כמה אני גבוה יותר מהילד שלי, או כמה אני מבוגר או חכם ממנו, כי כל אלו עובדות, והן שם לצורך: בכדי להשתמש בהן לתת ולהעניק לאוצר שהקב"ה הפקיד בידיי - הילד שלי. לכן אדם לא מתקנא בבנו, אדרבא הוא שמח בו, כי הוא לא מודר את עצמו כהורה ביחס למה שיש בילד, זה בכלל לא רלוונטי כי הוא פשוט עסוק בלהיות הורה.

מצד שני, תחושה של רוממות שמגיעה ממקור חיצוני, כל הזמן עוסקת בשני. תאמר לי מי חבריך, ואומר לך מי לא חבריי. במקום הזה האדם יגדיר את עצמו כיותר טוב... מהשני.

לפני שנים עשו ניסוי שבו לקחו קבוצה מקרית של אנשים, חילקו אותם

משרדים להשכרה בנס-ציונה

89 מ"ר, מפרט גבוה, אפשרות לחלוקה.

2 חניית פרטיות ומחסן.

צמוד לישפרו סנטר

מוטי - 058-6434100

בנייני המדע החדשים. רחוב שביט 8, נס ציונה

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

אספקה מהירה
שלם וקח עוד היום אצלך בבית

התאמה מקצועית
התאמת המזגן לצרכי הלקוח

התקנה משתלמת
התקנות משתלמות לרוכשים

5 שנות אחריות
על ההתקנה

<p>Coolair ELECTRA</p> <p>מזגן עילי COOL AIR 21</p> <p>BTU 18,400 תפוקת קירור BTU 18,400 תפוקת חימום</p> <p>0" כ"2</p> <p>דרוג A</p> <p>2,790 ₪</p>	<p>TADIRAN</p> <p>מזגן עילי תדיראן EASY 14</p> <p>BTU 11,870 תפוקת קירור BTU 11,400 תפוקת חימום</p> <p>2022 מידת 2022</p> <p>wifi</p> <p>דרוג A</p> <p>1,990 ₪</p> <p>5 שנות אחריות</p>	<p>ELCO שירות אלקטרה</p> <p>מזגן עילי ELCO BLACK 14</p> <p>BTU 12,410 תפוקת קירור BTU 11,460 תפוקת חימום</p> <p>wifi</p> <p>דרוג A</p> <p>1,990 ₪</p> <p>7 שנות אחריות</p>	<p>Coolair ELECTRA</p> <p>מזגן עילי COOL AIR 10</p> <p>BTU 9,600 תפוקת קירור BTU 9,700 תפוקת חימום</p> <p>דרוג A</p> <p>1,290 ₪</p>	<p>SAGA מזגן עילי סאגה SAGA 10-A</p> <p>BTU 8,851 תפוקת קירור BTU 8,141 תפוקת חימום</p> <p>אז סיבה לשלם יותר</p> <p>1,080 ₪</p>
<p>TORNADO</p> <p>מזגן עילי טורנדו Q-30X WIFI 2022</p> <p>BTU 24,539 תפוקת קירור BTU 23,945 תפוקת חימום</p> <p>0" כ"2.75</p> <p>דרוג A</p> <p>4,590 ₪</p> <p>7 שנות אחריות</p>	<p>ELCO שירות אלקטרה</p> <p>מזגן עילי אלקו ELCO 29 + דונגל WIFI מובנה</p> <p>BTU 12,000 תפוקת קירור BTU 11,600 תפוקת חימום</p> <p>wifi</p> <p>דרוג A</p> <p>3,990 ₪</p> <p>7 שנות אחריות</p>	<p>Family</p> <p>מזגן עילי Family 35 wifi</p> <p>BTU 27,500 תפוקת קירור BTU 26,400 תפוקת חימום</p> <p>wifi</p> <p>דרוג A</p> <p>3,990 ₪</p>	<p>Coolair ELECTRA</p> <p>מזגן עילי COOL AIR 28</p> <p>BTU 24,050 תפוקת קירור BTU 24,400 תפוקת חימום</p> <p>0" כ"2.5</p> <p>דרוג A</p> <p>3,690 ₪</p>	<p>Haier מזגן עילי האיייר BUZZ wifi 20</p> <p>Cop 3.77 BTU 19,209 תפוקת קירור BTU 19,107 תפוקת חימום</p> <p>wifi</p> <p>דרוג A</p> <p>2,990 ₪</p> <p>5 שנות אחריות</p>
<p>Family</p> <p>מזגן עילי Family 42 wifi</p> <p>BTU 33,000 תפוקת קירור BTU 32,000 תפוקת חימום</p> <p>Cop 4.17 Super silent</p> <p>wifi</p> <p>דרוג A</p> <p>4,790 ₪</p> <p>2+1 שנות אחריות</p>	<p>Family TORNADO</p> <p>מזגן עילי ניידים</p> <p>החל מ-1,490 ₪</p>	<p>Gold Line</p> <p>מצגן אוויר ניד Turbo Air Force 2</p> <p>ATL-492</p> <p>1,190 ₪</p> <p>כולל שלט</p>	<p>Star</p> <p>מאוורר תקרה סטאר 3 סטאר 44"</p> <p>3341</p> <p>299 ₪</p>	<p>BRIZA מאוורר תקרה בריזה "42 כולל תאורה</p> <p>7187</p> <p>149 ₪</p> <p>במקום 199 ₪</p>
<p>morphy richards</p> <p>מצגן אוויר נייד מורפי ריצ'ארדס AIR COOLER PLUS</p> <p>599 ₪</p>	<p>ELECTRA</p> <p>מצגן אוויר ומפזר חום משולב רב עונתי אלקטרה</p> <p>ECLR100210</p> <p>499 ₪</p>	<p>Gold Line</p> <p>מאוורר טורבו הוריקן המקורי</p> <p>ATL-92BS</p> <p>399 ₪</p>	<p>morphy richards</p> <p>מאוורר עמוד מורפי ריצ'ארדס "16</p> <p>65445</p> <p>249 ₪</p>	<p>PLATINUM ELECTRIC</p> <p>מאוורר עמוד 1-33 וצפה ותלייה</p> <p>20"</p> <p>5 נכפיים</p> <p>PU-100</p> <p>139 ₪</p>
<p>SpiritBar</p> <p>בר מים ספיריט טאצ</p> <p>1583210</p> <p>1,190 ₪</p> <p>הובלה והתקנה חינם</p>	<p>dyson</p> <p>שואב אבק דייוסון אלחוטי V12 SLIM TOTAL CLEAN</p> <p>2,590 ₪</p>	<p>NINJA</p> <p>נינג'ה גריל NINJA SMART GRILL XL</p> <p>AG553</p> <p>1,290 ₪</p>	<p>NINJA</p> <p>מכונת גלידה NINJA CREAMI</p> <p>NC303</p> <p>1,190 ₪</p>	<p>PLATINUM ELECTRIC</p> <p>מאוורר עמוד 16"</p> <p>PU-26</p> <p>88 ₪</p>

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
 בתוקף עד 5.8.22 א/ו עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | פריט אחד ללקוח | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

PAYNGO.CO.IL | *5018

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

<p>GOLDER מצנן אוויר ענק COLDER LONGI PLUS ספיקת אוויר: 12,000 מ"ק ש"ש מידות (ט"ס): 1700X615X416 ס"מ</p> <p>2,190</p>	<p>NAPOLEON גזיל גז 4 מבערים נפוליאון</p> <p>2,490</p>	<p>NAPOLEON גזיל גז 3 מבערים נפוליאון</p> <p>2,890</p>	<p>אלקטרה גזיל גז אלקטרה 3 מבערים</p> <p>799</p>	<p>SUNRISE פינת אכל עם שש כיסאות וגאס</p> <p>850</p>
---	--	--	--	--

<p>GOLDER מצנן אוויר ענק Colder Blue Line עוצמת קירור 10,000 מ"ק ש"ש מידות: 118X430X68 ס"מ</p> <p>1,490</p>	<p>aquatone גלשן סאפ "טייב פלוס" Aquatone WAVE PLUS 12' sup</p> <p>1,190</p>	<p>Bestway בריכת אולטרה 100X201X404 מ.פילטר 530 סולמ / סולמ עומק בעל 3 אבקות, חוקה בנפוחו עומק / סולמ / סולמ / סולמ / סולמ נשא או חדר</p> <p>1,188</p>	<p>INTEX בינה 366X99 עגולה אינסוקס</p> <p>999</p>	<p>בריכה עגולה ענקית 76X360 ס"מ</p> <p>299</p>
---	--	--	---	--

<p>Gardentop מחסן מתכת פרימיום T76</p> <p>1,190</p>	<p>Gardentop מחסן מתכת אלומיניום JOYA</p> <p>699</p>	<p>ריחופית קידל לגן כולל ריפוד ולנסיה stand100</p> <p>969</p>	<p>אוהל פתיחה מהירה 210X140X110 אקטיבס פלאג TM-ZP34</p> <p>89</p>	<p>Olympia מיטה ותמי'זוגית ר זוג (1.20) מעוצב + מדרון קפיצים 120/190 - OLYMPIA</p> <p>849</p>
---	--	---	---	---

<p>WalkingPad הליכון מתקפל Kingsmith WalkingPad C1</p> <p>999</p>	<p>Makita מברגת אי ספקט 18V Makita 18V DTD162 LXT Li-Ion 3Ah 18V ומטען מהיר</p> <p>999</p>	<p>ELCO מברגה ELPT DRILL 20V קבוצה חסכונית ואמינה 18 ס"מ מטען סולמ סולמ סולמ 1,400-0</p> <p>199</p>	<p>ELCO סט מלי עבודה מברגה אלקו -ELCO ELPT 12V-TOOLS</p> <p>169</p>	<p>SENSOR פח אשפה אלקטרוני 60 ליטר</p> <p>479</p>
---	--	---	---	---

<p>אביב אי אחסון אול למטבח ופינת אכל</p> <p>1,459</p>	<p>yiron. אח 2 דלתות אוריה יראון לבן YIRON</p> <p>599</p>	<p>MY CASA כורסת טלוויזיה DIANA</p> <p>555</p>	<p>PRO-TECH Executive כסא מנהלים LAOPERD צבע שחור PRO-TECH</p> <p>399</p>	<p>MY CASA זוג שולחנות קפה MALTA צבע לבן/עץ טבעי</p> <p>199</p>
---	---	--	---	---

<p>שולחן כתיבה כולל 2 מדפים עליונים ומגירה אחסון עץ טבעי/לבן מטרת מותקנת חוקה גמישה חוב: 125 ס"מ עומק: 65 ס"מ גובה: 155 ס"מ</p> <p>444</p>	<p>שולחן כתיבה כולל מדפים עליון ותחתון עץ טבעי/לבן מטרת מותקנת חוקה גמישה חוב: 150 ס"מ עומק: 60 ס"מ גובה: 110 ס"מ</p> <p>389</p>	<p>שולחן כתיבה זוג מדפי אחסון עץ טבעי/לבן מטרת מותקנת חוקה גמישה חוב: 120 ס"מ עומק: 60 ס"מ גובה: 75 ס"מ</p> <p>299</p>	<p>שולחן כתיבה על גלגלים עץ טבעי/לבן כולל מדף נשיק חוב: 75 ס"מ עומק: 75 ס"מ גובה: 53 ס"מ</p> <p>279</p>
---	---	---	--

מוצרים לדוגמא להזמנה מתוך קטלוג והאתר

מחסני חשמל OUTLET

כל הקודם זוכה

חיסול ארצי עודפים ותצוגות

אלקטרה
מקרר הפוך אלקטרה מקפיא תחתון
מיחוסה מושחרת 9653BL
במקום 4,490 ₪
2,790 ₪

Electrolux
מקרר מקפיא עליון אלקטרולוקס
EMT86910AX
במקום 3,890 ₪
2,690 ₪

SHARP
מקרר מקפיא עליון שארפ
SJ-SE70D
במקום 3,290 ₪
2,990 ₪

אלקטרה
מקפיא אלקטרה
שנת אחיזת (1-2) 3
EF6146
במקום 990 ₪
749 ₪

AEG
מדיח כלים רחב
FFB52600ZW
במקום 2,870 ₪
1,490 ₪

SAMSUNG
מכונת נביסה פתח חזית סמסונג AddWash
1-8 ק"ג
במקום 1,990 ₪
1,190 ₪

ROSIERES
מכונת נביסה חזית 1-9 ק"ג
RILS129TME/1
במקום 1,990 ₪
1,390 ₪

BOSCH
תנור אפיה בנזיל בוש
HBF011BR0Q
במקום 1,490 ₪
1,090 ₪

ROSIERES
תנור אפיה בנזיל חזית
RFZ3170IN
במקום 1,890 ₪
990 ₪

ROSIERES
כיריים זנונית שחורה חזית
RVG-6SB ISR
במקום 1,490 ₪
799 ₪

KENWOOD
מיקסר איכותי קנווד קצרת ניוסטטה 5 ליטר
במקום 1,490 ₪
899 ₪

KENWOOD
מיקסר שף קנווד קצרת ניוסטטה 1000W
KVC3001
במקום 1,690 ₪
899 ₪

TOSHIBA
מיקרוגל טושיבה 20 ליטר
MM-EM20PWH
במקום 289 ₪
189 ₪

CHROMEX
סיר טיגון ללא שמן 1000W
AF-716B
במקום 299 ₪
99 ₪

אלקטרה
כיריים 4 להבות אלקטרה
להבת טורבו
במקום 499 ₪
399 ₪

SAMSUNG מסך 85" 85" 4K ULTRA HD QLED SMART TV
85Q60A
במקום 8,990 ₪
5,990 ₪

JETPOINT מסך 50" 50" SMART TV
50JT6000S
במקום 1,699 ₪
999 ₪

JETPOINT מסך 39" 39" SMART TV
39JT6000
במקום 990 ₪
699 ₪

Lenovo
מחשב שולחני
במקום 999 ₪
799 ₪

Breville
מסנת קפה ותבלינים Breville BCG200
במקום 285 ₪
129 ₪

American SPORTS
אופני ספיינינג גלגל תנופה 6 ק"ג
ES-7905
במקום 899 ₪
599 ₪

COBRA
ניסא גיימינג Cobra CXR1
במקום 569 ₪
369 ₪

bdk
שעון חכם BDK S7
במקום 199 ₪
77 ₪

מצלמת רשת איכותית
איכות וידאו בחלוציה 1080P FHD
R015
במקום 149 ₪
89 ₪

SENSOR
אוזניות אלחוטיות בלוטוס Airsounds X10
במקום 149 ₪
55 ₪

עין המפרץ סנטר
קיבוץ עין המפרץ, צומת עכו

חדרה
דוד שמועני 42, (בכניסה לעיר מול כיכר חדרה)

נתניה
רחוב המלאכה 32, אזור התעשייה בולג

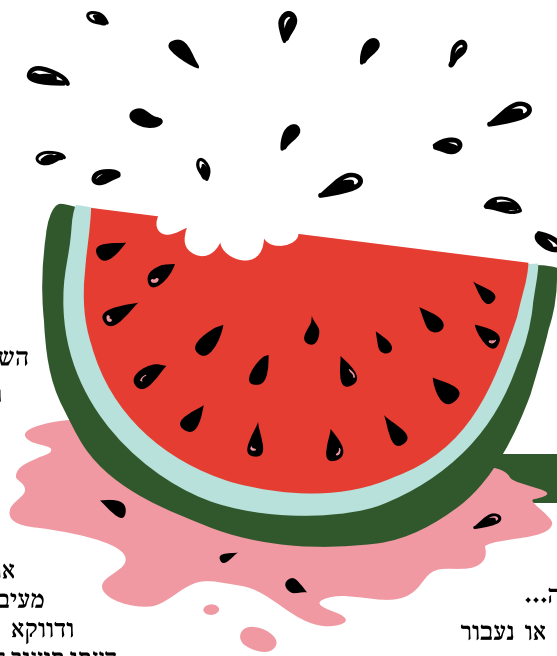
ראשון לציון
מתחם חונים קונים לישנסקי 9 - קומה ב'

קרית גת
המסגר 13 מאחורי מתחם BIG

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30 בתוקף עד 2.8.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | קיים לפחות מוצר אחד במלאי מכל מוצר שמתפרסם | כל המוצרים המפורסמים מפוזרים בין ארבעת הסניפים המצויינים, המלאי משתנה ומתחלף כל יום ובמשך היום | המוצרים הינם תצוגות, עודפים, מחודשים וסוג ב' | מינימום 2000 פריטים במכירה, 2 בהנחה מקסימלית לפחות | המוצרים ומחיריהם מוצגים בריד | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים | פריט אחד ללקוח

המדריך לחופשה המשפחתית

יובל לוינגר

השותפים.

ראשית כל עלינו לזכור כי חופשה משפחתית היא חופשה מהנה ומשמעותית, אך גם משימה לא קלה. המשפחה מטבעה מכילה אנשים שונים ודעות שונות. לעתים נדמה כי הדיונים או אפילו הוויכוחים על החופשה מעיבים על הכיף שיהיה בה, אך יתכן ודווקא האפשרות לכל אחד להביע את דעתו תיצור הרגשת שותפות וחיבור טוב יותר מאשר חופשה 'קסומה' בה כל אחד צריך לרצות את הדעה של האחר...

לוותר אין פירושו להפסיד – אם אנו מרגישים שעלינו לוותר לטובת רצונו של מישהו אחר במשפחה, אין צורך שנרגיש תחושת חמצה. להיפך! הווייתור מלמד אותנו מה הדבר המדויק ביותר עבורנו ברגע זה. לכן, אם החלטנו להיות בנחת יחד כי זה הצורך המשפחתי, אנו לא צריכים להצטער שלא מיצינו את היום עד תומו במסלולים מפרכים. תחושת הווייתור גורמת בדרך כלל לתחושת סיפוק. לעומת זאת תחושת ה'הפסד' מביאה עימה תסכול ומרמור...

החופשה היא אמנם זמן של 'מנוחה וכיף', אך יציאה מהשגרה, בפרט אם מדובר לזמן ארוך, גורמת גם למריבות וחיכוכים. זה טבעי, לא צריך להיבהל מכך. אם הילד שלי התחפף, הרביץ או דיבר לא יפה אני לא צריך לחוש תחושה לא נעימה. ייתכן וילד אחר היה עושה את אותו הדבר. ניתן להעיר לו, אך יש לזכור שגם לילדים לא תמיד קל למצוא את מקומם בתוך החברה המשפחתית.

במקרה והתחיל עימות או מריבה אין זה אומר שהחופשה נהרסה.

אמנם מדובר בחופשה, אך לעתים קרובות ישנם גם רגעים של מתח. לעתים המתח מתחיל כבר ברגע שיוצאים מהבית – חלק רוצים להזדזז ולצאת ויש כאלה שעדיין מתארגנים...

לוקחים מעט זמן להירגע וממשיכים הלאה. הילדים יכולים להכיל את העובדה שחלק מהחופשה יכלול גם ויכוחים או מריבות. אם לא נעמיק את המריבה ונאבד עשתונות, הדבר רק ילמד את הילדים מסר חשוב לחיים – מותר להתווכח ולהמשיך הלאה.

במידה ויש 'מתבגרים' לא פעם עולה הקושי כאשר המתבגר לא מגיע לתפילה, או המתבגרת לא לבושה בצניעות וכדומה.

כדאי לזכור: החופשה הקצרה היא לא זמן לחשבונות. בוודאי לא נכון להעיר לילדים כעת על מה שמפריע לנו זמן רב. יש מספיק זמן לאחר החופשה כדי לחנך את הילדים בצורה מועילה וטובה יותר. הערה לילדינו לעיני כולם יכולה לגרום לנזק גם לטווח הקרוב וגם לטווח הרחוק.

לפעמים אני חוזר מחופשה משפחתית ונושם לרווחה. לאחר שהיינו יחד בחדר מצומצם והילדים נדחסו ברכב בין האבובים והמזוודות, סוף סוף אנו יכולים להתרווח במיטה הנוחה שלנו. הצפיפות במהלך הנסיעות, הפקקים, הזמנים המשפחתיים, יוצרים לעתים מתח. חשוב לאפשר מדי פעם זמן נפרד למשפחה המצומצמת, ולחילופין, זמן בו אפשר לתת לכל אחד את המקום השקט שלו.

כמובן, העלינו רק מספר דוגמאות לאתגרים שעולים בחופשות המשפחתיות. האתגרים יכולים לעזור למשפחה לצמוח מתוך דיון וחיבור, גם כאשר הוא מלווה בווייתורים או ויכוחים מסוימים.

החופש הוא גם סוג של חיפוש. חיפוש שמאפשר קשר עמוק ומשמעותי שייתן לנו כוחות גם כאשר נחזור לשגרה.

חופשה נעימה!

כאשר אתם קוראים שורות אלה ייתכן וכבר חזרתם מהחופשה, או אולי אתם מתכננים כעת את החופשה הקרובה...

בכל אופן זוהי הזדמנות נפלאה להתכונן בחוויה שעברנו או נעבור בחופשה המשפחתית.

ה'חופשה המשפחתית' היא חופשה שאנו מצפים לה זמן רב לאורך השנה, היא זמן של יציאה מהשגרה ואוורור. זמן לגיבוש משפחתי, לחוויות חדשות ומילוי מצברים.

ובכל זאת, למרות הציפיות וההשקעה הרבה, קורה לא פעם שהחופשה מזמנת גם לא מעט קשיים והתלבטויות...

אנסה לתאר כמה מהמורכבויות שיתכן ונתקלתם או תקלו בהן במהלך החופשה המשפחתית:

• החופשה המשפחתית היא 'עסק יקר'. גם כאשר יוצאים בחיק המשפחה המצומצמת וגם כאשר יוצאים יחד עם המשפחה המורחבת.

לא פעם המשפחה המורחבת מוצאת את ההזדמנות להתגבש דרך החופשה המשפחתית, אך הבעיה היא שלא כולם יכולים 'לשלם את המחיר'. מצד אחד חשוב שכולם ישתתפו, אך לא ניתן לחייב את כולם לשלם מחיר גבוה. יתכן ויהיו כאלה שיעדיפו להשקיע בגיבוש המשפחה המצומצמת ואין באפשרותם לממן שתי חופשות בתוך זמן קצר.

ישנן משפחות בהן 'ראש' המשפחה מזמין את כולם לחופשה, אך גם עבור המזמין מדובר בעסק יקר מאוד. לעתים נוצרת חוסר נעימות כאשר המזמין מצד אחד רוצה לדאוג לגיבוש המשפחה, אך מצד שני מתקשה לשלם את המחיר.

גם האפשרות של 'לינת שטח' וכדומה, לא תמיד מתאימה לכולם. יש כאלה שלינה במקום שאינו מוסדר גורמת להם צער ולא שמחה.

• להיכן ניסע? זוהי שאלה שאנו מתלבטים בה כל פעם מחדש... יש כאלה שרוצים לנוח ליד המים ויש כאלה שרוצים לעשות מסלולים מפרכים... בכל משפחה יש דעות שונות וקשה לרצות את כולם.

• אמנם מדובר בחופשה, אך לעתים קרובות ישנם גם רגעים של מתח. לעתים המתח מתחיל כבר ברגע שיוצאים מהבית – חלק רוצים להזדזז ולצאת ויש כאלה שעדיין מתארגנים... גם ברגע שנכנסים לרכב מתחיל הוויכוח: מי יישב איפה... קורה ששכחנו משהו חשוב בבית – דבר שיכול לגרום להאשמות הדדיות ומריבות... וכל זה עוד בטרם יצאנו לחופשה. אני מכיר משפחות שכבר בשלב הזה מרגישות שהחופשה נהרסה...

כמובן, גם במהלך החופשה הילדים רבים ביניהם, לעתים גם נוצרת מתיחות בין המבוגרים כאשר יש התנגשות בין הרצונות השונים.

• לא פעם קורה שאחד מקרובי המשפחה מעיר לאחד הילדים (שלו, או שאינם שלו) בדרך שאינה מתאימה. מה שגורם לחוסר נעימות.

גם ההורים לעתים מרגישים מבוכה מהתנהגות של ילדיהם. לא פעם אני שומע מהורים שהם מרגישים 'פדיחה' מהדרך בה מתנהגים הילדים שלהם לעיני המשפחה המורחבת.

כיצד ניתן לתת מענה לבעיות השונות, אלה שהעלינו כאן ולבעיות נוספות שלא העלינו? ! אין נוכל לגרום לכך שהחופשה המשפחתית תהיה חוויה שמחה ותיתן מענה לצרכים השונים של המשפחה? !

מי שמכיר את 'חינוך פשוט' יודע שאין כוונתי לכתוב מי ראוי שישלם על החופשה, מה המקום הטוב ביותר לקיים בו את החופשה המשפחתית או כיצד לא יהיו בה מריבות...

ברצוני להציע גישה אחרת להסתכל על הדברים. כיצד ניתן ליהנות מהחופשה למרות המתחים השונים, מבלי לפגוע בצרכים שונים של

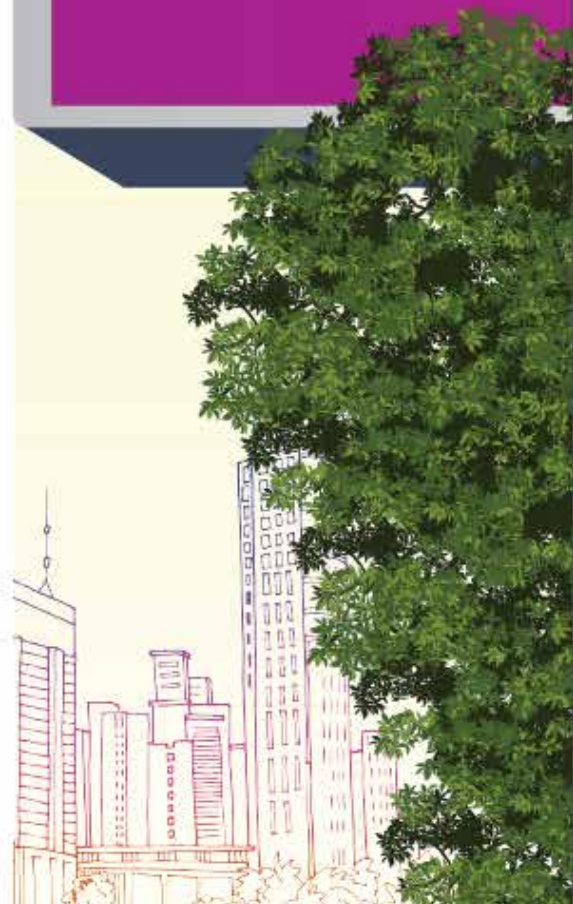

שעשני אינ

הנתונים המדאיגים על ירידה בקרב הטובלות במהלך תקופת הקורונה, הולידו אצל ברכה שילת ורותי יליזרוב-לבייב את הרעיון למיזם פורץ דרך בתחום טהרת המשפחה. קמפיין 'שעשני אשה' שיצא לדרך אחרי עמל של שנתיים במטרה להאיר באור חדש את מצוות טהרת המשפחה, הצליח לרתום לא מעט נשים שאינן דתיות. תוך ימים ספורים עורר הקמפיין סערה גדולה בתקשורת, אבל ברכה שילת דווקא מרוצה: בעקבות הסערה, כל מדינת ישראל הייתה עסוקה במצוות טהרת המשפחה

הדס צורי

פופולרית ונשים מכל המגזרים מתאחדות לערבי נשים סביבה, ביקשנו להביא למצב שבו יהיה לגיטימי ואף אופנתי לדבר על טהרת המשפחה. רצינו לעשות שינוי בדעת הקהל, וכדי לייצר שינוי אמיתי היינו צריכות ללכת בגדול. אנחנו רוצות להגיע לכל בית בישראל."

תחשוב טוב – יהיה טוב

שילת חושבת וחולמת בגדול. היא אמונה על חשיבה חיובית המאמינה ביכולת לעשות שינוי אמיתי ועמוק. היא גם מודעת לכך שמדובר במצווה שרבים סבורים שהדיבור עליה בפומבי אינו הולם, אך מדגישה שהן הקפידו להתייעץ לאורך כל הדרך עם הרב חיים שלמה דיסקין, רב העיר קריית אתא. "הרב אמר לנו שאם המטרה היא להרבות בקיום המצווה או אין שום בעיה לדבר על זה בפומבי. נפגשנו גם עם הרבנים הראשיים לישראל וקיבלנו את ברכתם למיזם. ראינו גם התייחסויות מהרבי מלובביץ' לעניין הפומביות. הרבי מדגיש שצריך לדבר על טהרת המשפחה גם בציבור ולהרעיש על כך. אנחנו כמובן לא נכנסות לפרטי המצווה בפומבי ועושות הכל בזהירות ובצורה מכובדת."

היא מודה שזו משימה שיש בה גם אתגרים רבים, כי טהרת המשפחה אינה מצווה קלה כמו הדלקת נרות או הפרשת חלה: "זה תחום שנוגע בנושאים רגישים של זוגיות, אינטימיות ומעמד האישה וצריך לטפל באתגרים הללו בצורה נכונה. לכן הקמנו צוות ליווי של אנשי מקצוע שניתן לפנות אליהם דרך האתר שלנו ולהיעזר בעת הצורך."

מה כולל המיזם?

"יש כמה תחומים שרצינו לטפל בהם. הראשון הוא תחום ההסברה. אנחנו רוצות להיות האוטוריטה בתחום ההסברה של טהרת המשפחה בכל פורום אפשרי: ראשית כמובן באתר שלנו. וגם בכנסים, בחוגי בית, בערבי מקווה, במסיבות רווקות, בטלוויזיה, ברדיו וכדומה. בכל מקום שניתן לתת בו הסברה בנושא". בימים אלה הן מגבשות את הדרך בה יוכלו אכן להגיע לכל פורום שבו נדרשת הסברה בתחום.

תחום נוסף בו הן רוצות לטפל הוא העלאת הנושא למודעות הציבורית: "זה דבר שכבר קרה ויותר מהר ממה שציפינו", היא מחייכת. "בעקבות אייטס ששודר בערוץ 12, נוצר שיח ציבורי סוער על המיזם שלנו. כעת, כשהנושא נמצא במודעות, אפשר לייצר שינוי".

אבל הסערה הציבורית בנושא לא הייתה רק חיובית, בלשון המעטה... ספגתן ביקורת. איך זה תורם לשיח?

"כשזה לא מדובר ולא נמצא על סדר היום, אי אפשר לשנות כלום, אבל כשזה נמצא בשיח אז גם אם יש קשיים אפשר להתחיל טיפול ולחולל שינוי בסוגיות שונות". כאן היא מגיעה לנושא נוסף שהמיזם מבקש לטפל בו: "כל הנושא של המקוואות לא מטופל כראוי ברמה הארצית,

"הרבי מדגיש שצריך לדבר על טהרת המשפחה גם בציבור ולהרעיש על כך. אנחנו כמובן לא נכנסות לפרטי המצווה בפומבי ועושות הכל בזהירות ובצורה מכובדת."

"כשזה לא מדובר ולא נמצא על סדר היום, אי אפשר לשנות כלום, אבל כשזה נמצא בשיח אז גם אם יש קשיים אפשר להתחיל טיפול ולחולל שינוי בסוגיות שונות."

בדבר התעמולה בעניין טהרת המשפחה במושב, יתבונן בזה: אילו יצוייר אשר ה' אנה לידו להציל מושב יהודים מכליון רחמנא לילצן, הנה בטח היה מוסר נפשו על זה והיה מהלל ומשבח את ה' יתברך על גדול החסד לזכותו בזכות גדול כזה. כן ויותר מכך היא תעמולה זו שהיא הצלת נפשות ממש" (ספר היום יום לרבי מליובאוויטש).

לפני כחודשיים השיקו ברכה שילת ורותי יליזורוב-לבייב מיזם ייחודי ופורץ דרך בתחום טהרת המשפחה ושמר 'שעשני אישה'. אל ערב ההשקה המושקע הגיעו כשבעים נשות ציבור ותקשורת מהשורה הראשונה בישראל, רובן המוחלט לא מגדירות עצמן דתיות. הנשים שמעו על מצוות טהרת המשפחה, לראשונה ממקום נשי מעצים ומרומם. הן התרשמו מאוד ואפילו הופתעו לטובה, התגובות היו מדהימות והן העבירו את זה הלאה. הסלוגן של המיזם נבחר להיות 'זה היום שלך' ומטרתו למתג את יום הטבילה כיום בו ראוי לאישה להקדיש זמן ותשומת לב לעצמה, במכלול של גוף ונפש.

"חברתי רותי ואני רצינו לפעול משהו גדול בנושא של טהרת המשפחה כבר תקופה ארוכה", מספרת ברכה שילת כיצד נולד המיזם. "בזמן הקורונה קיבלנו נתונים ממשרד הדתות וראינו שיש ירידה במספר הטבילות גם אצל נשים דתיות. הנתון הזה דחף אותנו לצאת לדרך, על אף שקהל היעד שלנו הוא ברובו לא דתי. החלטנו שהגיע הזמן 'לקפוץ' למים' תרתי משמע".

מהרגע שהן החליטו לצאת למיזם ועד שהמיזם הושק בפועל חלפו שנתיים תמימות. "קדמה למיזם עבודת הכנה משמעותית. ראשית פנינו לגיוס משאבים. ידענו שאם אנו רוצות לפעול בגדול נצטרך סכומים גדולים" היא מסבירה. "בהמשך ישבנו עם משרדי אסטרטגיה וגיבשנו אסטרטגיה שיווקית. קיבלנו מספר הצעות ובחרנו באסטרטגיה שבאה ממקום מעצים וחיובי". היא מספרת שאחת האסטרטגיות שהוצעה להן התמקדה דווקא באספקטים שליליים: "הציעו לנו לאסוף את כל הנתונים על ההזנחה של המקוואות לאורך השנים על ידי הרשויות ולהתמקד באמירה של: נמאס לנו!".

מדוע לא קיבלתן את ההצעה?

"רצינו לבוא ממקום חיובי. גם באופן אישי, כחסידת חב"ד, הגישה של החסידות תמיד מעודדת ראייה חיובית, להאיר ולא להעצים את החושך. רצינו להראות את היופי שבמצווה ואת תרומתה לחיי המשפחה". היא עונה.

מה המטרה של המיזם? האם טהרת המשפחה היא מוצר שניתן לשווק?

"המטרה שלנו היא להאיר באור חדש את מצוות טהרת המשפחה, ולהדגיש זוויות חדשות. זו מצווה שלא זוכה לכבוד הראוי לה ואנחנו שואפות להפוך אותה לטרנדית ומוכרת ולגרום לכמה שיותר נשים לקיים אותה. בדיוק כמו שמצוות הפרשת חלה הפכה להיות מאוד

לפגוש את עצמך כדי לפגוש את התלמיד

**תוכנית לפני ולפנים בשילוב לימודי תואר שני במקצועות היהדות
תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | חינוך יהודי
המתקיימת בימי שלישי**

התוכנית בהשראת דרכה של ישיבת מקור חיים המכשירה מחנכים בשיטה מקורית ומיוחדת
השואפת להפגיש בין נפשו של המורה לעולמו הפנימי של התלמיד.

התוכנית כוללת:

סדנאות הפנמה ויצירה בכלי הבעה מגוונים: סדנת כתיבה יוצרת, סדנת תיאטרון,
כלי הנחיית קבוצות, קבוצת לימוד והדרכה בסוגיות הנובעות מהשדה החינוכי.

מסע תפילה עם הרב דוב זינגר

בואו לקחת חלק בהתחדשות מקצועית ואישית

תכניות הלימוד בלימודי התואר השני:

הוראת המתמטיקה - הלימודים מתקיימים בימי רביעי
ניהול וארגון מערכות חינוך - הלימודים מתקיימים בימי רביעי בבוקר או בימי ראשון אחה"צ
חינוך מיוחד בהתמחויות לקויות למידה ולקויות מורכבות - הלימודים מתקיימים בימי שני או בימי ראשון אחה"צ

**חדש בלימודי התואר השני
שנת לימודים אחת בקמפוס***

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*למעט בתכניות חינוך מיוחד והוראת המתמטיקה

לנפץ את הסטיגמות

שילת מספרת על פרסומאי בולט ששוחח איתה אחרי הסערה שפרצה. "הוא אמר לי שהוא לא ידע שיש קשר בין נידה לבין מקווה, הוא לא קישר בין המושגים". היא מסבירה שחוקן מהבורות יש גם סטיגמות שיש לנפץ: "רבים חושבים שהמצווה מנמיכה את האישה מכיוון שהיא נחשבת טמאה אבל זה לא נכון: בזמן הריחוק כל ההלכות חלות על גם על הגבר. זה הדדי לגמרי. נידה זה משום ששניהם נודדים זה מזו. אנחנו רוצות לתת מענה לבורות ולסטיגמות המנמיכות".

"אנחנו מאמינות שיום הטבילה נותן אפשרות לאישה לייצר יותר מקום לעצמה", היא מסבירה את הבחירה בסלוגן "זה היום שלך". "כשזה ממותג כך, אז מתחילים לחשוב כך. מחשבה מייצרת מציאות. האישה מתחילה לחשוב איך לעשות את היום הזה יום של זמן איכות אישי, וגם בעלה מתחיל לחשוב בצורה הזו: איך לאפשר לאשתו את הזמן הזה המיוחד לעצמה ולהיטיב עמה ועם הרגשתה".

אני שואלת אותה על תגובות לקמפיין שהפתיעו אותה והיא אומרת שהיא מעט מופתעת מהתגובות בקרב הציבור הדתי והחרדי: "רבות טענו כנגדנו ש'איך מדברים על זה בראש חוצות', 'הצניעות יפה לזה' ו'למה משלמים על מצווה?'. אני יכולה להבין מאיפה זה בא, אבל זה מעט אכזב", היא מודה. "אני דבקה בדברי הרבי שאמר ש'יש לשוחח על כך ברבים וברעש הכי גדול ובכל הזדמנות שרק אפשר.. מוכרח להאמר בציבור ובפומבי בכל הזדמנות'. הרבי יצא במבצעים שונים של הנגשת מצוות לציבור. אז כמו שהוא קרא לצאת במבצע נרות שבת קודש, הוא קרא גם לצאת למבצע טהרת המשפחה. כבר לפני 40 שנה הרבי אמר שהיום הנוער יודע הכל ולכן צריך לדבר על המצווה מבלי להתבייש, אז היום על אחת כמה וכמה". ■

מדובר והלבבות הוכשרו". היא סבורה שצריך לתת מענה לבורות הרווחת בציבור הישראלי בנוגע למצווה. "לנשים רבות יש ידע מינימלי בנושא. בסקרים שעשינו גילינו שהרבה נשים לא יודעות שהמקווה קשור לחיים. מבחינתן זה מקום שהולכים אליו לפני החתונה ותו לא. לא יודעים שזה קשור לחיי היום יום של האישה היהודיה".

"במיוחד בעידן הרשתות שבו כולם יודעים מה כולם עושים ועסוקים בזה ללא הרף. יש טרנדים בכל תחום, אז גם סביב המצוות יכול להיות טרנד. הרבי תמיד אמר שיש להנגיש יהדות בכלים עכשוויים".

לכן השיח שנוצר יקר מפי עברוננו. לכן גם ערכנו ערב השקה גדול ומתוקשר והזמנו משפיעניות וידועניות. רצינו שגם ברמה הציבורית וגם ברמה הפוליטית והממשלתית יבינו עד כמה התחום חשוב. נושא המקוואות חשוב לא פחות מבתי כנסיות. הרי כמו שכל גבר רוצה להתפלל במקום נעים ומכובד, כך ואף למעלה מכך רוצות נשים הבאות למקווה, כדי לקיים את אחת המצוות היסודיות ביותר של העם היהודי מאז ומעולם".

תו איכות נשי

השתיים פועלות מול משרדי ממשלה והמועצות הדתיות כדי לשפר את מצב המקוואות ברחבי הארץ ולהביאם למצב שהם יהיו נעימים ומזמינים ושנשים ירצו לחזור לטבול בהם. "יש לנו את תו האיכות של 'שעשני אישה'. מפינו כ-150 מקוואות שעומדים בתו האיכות שלנו, על פי הפרמטרים שקבענו: שירותיות, נראות, היגיינה ועוד והם מופיעים כמובן באתר שלנו".

האם נכון למתג מצווה כל כך קדושה ויסודית כמשהו טרנדי ואופנתי?

"היום אנשים הולכים אחרי הטרנד", היא עונה. "מדברים על מה שטרנדי... עושים מה שטרנדי. יש המון עניין של שיתוף ועשייה סביב מוסכמות חברתיות. במיוחד בעידן הרשתות שבו כולם יודעים מה כולם עושים ועסוקים בזה ללא הרף. יש טרנדים בכל תחום, אז גם סביב המצוות יכול להיות טרנד. הרבי תמיד אמר שיש להנגיש יהדות בכלים עכשוויים".

האם אתן מתחרטות על צעד כלשהו שעשיתן בעקבות הסערה הציבורית שפרצה?

"ברוך השם לא. ואנחנו רק בהתחלה! אנחנו מאוד מרוצות מאיך שהדברים התפתחו ומקוות להמשך טוב מאוד. הסערה הציבורית התעוררה בעקבות כך ששילמנו למשפיעניות כדי לדבר על מצווה. שילמנו למשפיענות על עבודתן ואנחנו לא מתחרטות על כך. כל מי שהשתתפה (למשל: יעל בר זוהר, מיכל אנסקי) מחוברת לנושא של טהרת המשפחה. אף אחת לא שיקרה. שוחחנו איתן ווידאנו שהן מחוברות לנושא לפני שבחרנו בהן, ורק אז שילמנו על העבודה שהן נתנו לנו. הרי אין בעיה לדבר על ערכים בתשלום: כל מרצה ורב, כל רבנית או אושיה דתית שמדברת על יהדות ומקבלת שכר על כך עושה את זה. אין סיבה שדווקא במצווה החשובה הזו זה יהיה אסור או מוקצה".

האם אתן סבורות שהמטרה הושגה?

"מטרה אחת מרכזית הושגה: בזכות הסערה, כל מדינת ישראל הייתה עסוקה במצוות טהרת המשפחה. לא היה לפני כן דבר דומה לזה. הנושא לא דובר. כעת האזוניים יותר כרויות ולכן זה הזמן להסביר. אחרי שכולם יודעים על מה

זה היום שלך

שדר! תביק! למד! למד! הסבר! הפני! תדבק! הזמן! קבע! תברוח! פתח! שיעור! וגם את!

חיזוק תודעת החורבן איתי אסמן

החורבן משהו ברכ ברכת המזון וכאשר הוא הגיע לברכת "בונה ירושלים" הוא חש צער כל כך גדול, עד שהוא לקח את הסכין והרג את עצמו. האם יש חשש שזה יקרה היום? כנראה שלא, אבל הסיפור הזה בא להטמיע בנו את הצער הגדול על החורבן, שהיה ראוי שנחוש כל יום כאשר אנו מברכים ברכת המזון. גם מנהגי האבלות בשלושת השבועות, בהם לא מסתפרים ולא שומעים מוזיקה מזכירים לנו את החורבן, ותחת החופה כאשר החתן ואמר "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני" שובר את הכוס והרב שמפזר אפר על ראש החתן מזכירים לעם שאין שמחה שלמה בלי בית המקדש.

בשנים האחרונות ישנו מנהג שהולך ומתפשט בשם "הלילה לא לומדים תורה". מדובר בפאנלים שונים ברחבי הארץ, עם אנשי תקשורת ומובילי דעת קהל שדנים בסוגיות אקטואליות ובחיבור בין דתיים וחילוניים, מה שמייוחד באירועים האלו הוא שיש שם שיח ער בין דתיים לחילוניים ומקשיבים אחד לשני. מה שקצת חסר לי בפאנלים האלו הוא השיח על בית המקדש, מה חסר לנו, מה היה לנו אז מבחינה רוחנית שחסר לנו היום - השראת השכינה, על הנבואה שחסרה, לקרוא קינות, להרגיש צער. זהו יום אבל. אני מרגיש שלפעמים יש בפאנלים האלו (חלקם) הסחת הדעת מהחורבן, האם ה' נוכח שם? זה דומה לאדם שהוריו נפטרו חלילה ובאים אליו חברים ומדברים איתו על ענייני דיומא. זה מרענן ולפעמים צריך את זה, אבל זה לא העיקר, ולפעמים זו הסחת הדעת מהעיקר, מהצער שצריך להיות. העיקר זה לבכות על החורבן, להרגיש את מה שחסר, ללמוד על בית המקדש, להסביר את ענייניו של הקורבנות לעומק. זה נחמד לדבר על אהבת חינוך, אבל אם השיח נשאר חילוני אז זו גם שיחת חולין שיכולה להיות כל יום, יש להקדיש יום זה לצער על חורבן בית המקדש. שנזכה להקיימות דברי חז"ל שכל המתאבל על ירושלים, זוכה ורואה בשמחתה.

asmanitai@gmail.com

לפני מספר שנים הייתי צריך לטוס לרומא לצורך השתלמות שקשורה לתחום העיסוק שלי, תאריך הטיסה היה בצום יז' בתמוז, כך יצא שהוא התאריך לי בשעה (בגלל הפרשי השעות). בזמן הטיסה חטפתי תנומה קלה וכשהתעוררתי הבחור שלידי הביא לי בקבוק מים וחטיף ואמר שהדיילת חילקה את זה לכל הנוסעים והוא שמר לי. הודיתי לו על כך ששמר לי, ואמרתי לו שאני לא יכול לאכול כי יש היום צום. הוא הסתכל עליי מופתע ואמר לי "לא ידעתי שיש היום צום, על מה צמים?" אמרתי לו "זה אולי

ישמע לך מוזר, אבל אני טס מירושלים לרומא בדיוק ביום שרומא הבקיעה את חומות ירושלים וזה התרחש 3 שבועות לפני חורבן בית המקדש השני. הוא היה מאוד מופתע, זו הייתה הפעם הראשונה בחייו שהוא שמע על הצום הזה (היה לפחות בן 40). במהלך חיי פגשתי לא מעט 'חילוניים' שאין להם שום מושג על הצומות במהלך השנה, אין לדבר הזה שום ביטוי במערכת החינוך, במקום העבודה, בצבא ובאקדמיה. הדתיים צמים בצנעה וכך יוצא שיהודים רבים במדינה אינם מכירים את התאריכים החשובים האלו.

הוא הסתכל עליי מופתע: "על מה צמים?"

רבי יצחק עראמה זצ"ל כותב בספרו היסודי "עקידת יצחק" שמועדי השנה נועדו להטמיע בתוך ההמון את עיקרי האמונה. למשל, כאשר רואים יהודי ששובת ממלאכה ביום השבת ושואלים אותו מה הסיבה, הוא עונה "כי ששת ימים עשה ה' את השמיים והארץ וביום השביעי שבת וינפש" ובכך הוא מעיד על חידוש העולם, בחג השבועות הוא מעיד על תורה מן השמיים, בראש השנה על ההשגחה וכן הלאה. כלומר, לא רק בפסח שואלים 'מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?', אלא כל חג ומועד זה מתרחש, ואחרי שהסקרנות התעוררה נוצרת הזדמנות מופלאה לדבר על עיקרי אמונת ישראל ולהטמיע אותם בעם. בתקופה הזו יש הזדמנות לדבר על בית המקדש, הסיבות לחורבן והתיקון.

יש לציין שמלבד הצומות יש לא מעט הזדמנויות בשנה לדבר על חורבן בית המקדש, למשל מי שנכנס לביתכם ורואה בכניסה לבית חלק שאינו מסוייד בקיר - כי הבית הפטרי לא שלם בלי בית מקדש. או כאשר אתם מברכים ברכת המזון ומסתירים את הסכין, למה עושים זאת? כי לאחר

להצטרפות לקבוצת ווטסאפ של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

היו שותפים - ראשי יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראשי יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

נפתחה ההרשמה לשנת תשפ"ג
תוכנית ערב שבועית, 16 מפגשים | תל אביב | ירושלים חדשי!
בואו אלוז, אהאז, אהאמין ואקרז!
לפרטים נוספים:
055-6621129
או סרקו את הברקוד:

הנני
בית המדרש לשליחות
בנשיאות הרב שמואל אליהו שליט"א
מבית ראשי יהודי

1

ממעמקים קראתיך

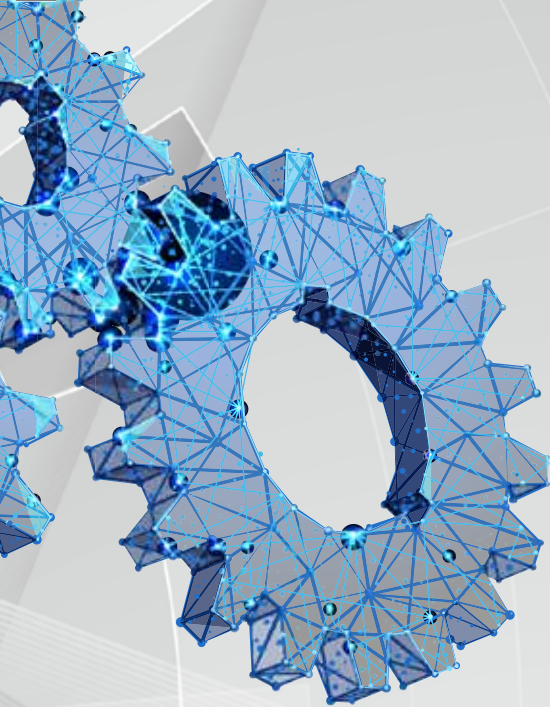
ספירי צדיקים

הרבי מליובאוויטש

מפלי האיגואסו, גבול ארגנטינה-ברזיל, תמוז תשי"ז (1957)

הרב שבתאי סלנטצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

תחשבו טוב לפני

רבי מיכאל חשב שהסיפור כבר נגמר, אבל התשובה מהרבי האירה את חייו עד סוף ימיו < מה זה בדיוק 'לחשוב טוב' – תקווה עמומה? הסרת אחריות? או עבודה עצמית מאתגרת? < הילד המלשין, הקנטוניסט הרעב והכלה העצבנית למדו להכיר את עצמם. ואנחנו?

עגלה ולנסוע אל הרבי. אך הרופאים טענו מצדם שמחלתו של הבן היא עניין של שעות חלילה, ואין לו בשביל מה ללכת...

ר' מיכאל היה נבוך והוא תינה את צרתו באוזני אחד מזקני החסידים שנכח במקום. הלה התרעם עליו, באמרו כי בגמרא כבר נאמר ש"אל ימנע אדם עצמו מן הרחמים", וכוודאי יפעלו המלאכים מליצי היושר אצל השם יתברך לחכות עם גזר דינו של בנו עד שיבוא אל הרבי.

ר' מיכאל קם ונסע מיד אל הרבי, כל עוד נפשו בו, וכשהגיע הוכנס לחדרו ומסר את הפתק עליו כתב בקצרה את המצב. באותו רגע בו הגיש לרבי את הפתק, עברה בו המחשבה: מי יודע מה נעשה עם בני... הרי הרופאים אמרו שזו שאלה של שעות! ומיד פרץ בבכי מר...

הרבי קרא את הפתק ואמר לו: "אל תבכה, חשוב טוב ויהיה טוב. עוד תהיה כבר המצווה של הנכדים!..."

ר' מיכאל חזר מיידית לביתו, ובהגיעו ראה שאכן מצבו בנו הוטב, הוא יצא מכלל סכנה, וכעבור זמן החלים לגמרי בחסדי ה'.

"מאז, בכל שעה קשה במשך כל ימי חיי", אמר לימים ר' מיכאל, "הייתי מצייר לעצמי את פניו הקדושות של הרבי ואת מילותיו 'חשוב טוב ויהיה טוב', ותמיד מיד נעשה לי טוב על הלב". לחיים לחיים.

אם נודה על האמת, האמירה הזו בזמנו מזמינה אותנו לליבוץ והעמקה בה. להבדיל בין קודש לחול, בעידן הנייר-אייג' ישנם רבים המבטיחים הבטחות בסגנון דומה, ואומרים שאם רק נחשוב חיובי ונדמיין את הטוב מגיע אלינו, מיד יתחולל שינוי פלאי בחיינו והשפע יתחיל לזרום לכיווננו. שערי פרנסה, שערי הצלחה, שערי שמחה - כל אלה

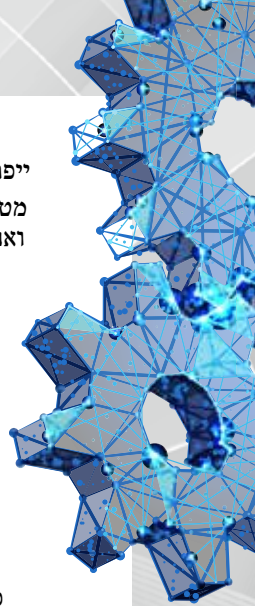
אחיי ורעיי, לכל אחד מאיתנו יש רצון טבעי להטיב עם משפחתו ולדאוג להצלחה שלה מכל היבט אפשרי. הרי בינינו, מי לא רוצה שבני משפחתו יצעדו בדרך האמת, יגלו את האושר בחייהם, וימצו את הכישורים שלהם והיכולות שלהם, וכמובן - שכל זה יהיה מלווה בבריאות וכבוד, רווחה כלכלית ומנוחת הדעת?...

כידוע לכם, ספרים אין קץ נכתבו על אודות 'הדרך הבטוחה והקלה' להגשמת החלום האוטופי הזה, כשכל אחד מציע דרך שונה משל רעהו... בהתוועדות הזו רציתי להתמקד בהצעה שהרבי חזר עליה באין ספור הזדמנויות. זו הדרך שתביא איתה את הטוב המיוחל, והיא מנוסחת באמרה המפורסמת: "טראכט גוט - וועט זיין גוט!" ובעברית - "חשוב טוב - יהיה טוב", אמרה שמיוחסת כבר לרבי הצמח צדק.

מה מקור האמרה? ובכן, כמו אמרות רבות בחצרות החסידות, הכל מתחיל מסיפור טוב.

לפני כמאה שנים חי חסיד גדול ושמו רבי מיכאל בלינר מהעיירה נעוול, ברוסיה הגדולה. זו היתה עיירה ייחודית, בה התגוררו חסידי חב"ד רבים. רבי מיכאל שימש כ'משפיע' בשיבת 'תומכי תמימים' המרכזית בעיירה ליובאוויטש, והוא נודע כחסיד מופלג. כשר' מיכאל כבר נעשה קשיש והתעוררה שאלה אם יש טעם בעבודתו בישיבה וטרחתו לבוא יום יום לאולם הלימודים, אמר הרבי הרש"ב שכדאי להשאיר אותו בכל מחיר קרוב לתלמידים, כי גם אם הוא לא מלמד אותם תורה וחסידות, כל טרחה שווה ובלבד כדי שהצעירים יראו אותו ויפנימו כיצד נראה ומתנהג חסיד של אמת.

בהיותו צעיר לימים, אב למשפחה צעירה, חלה קשות לא עלינו אחד מילדיו. הרופאים נואשו מחייו ואמרו שאין להם מה לעשות. היה זה בתקופת הרבי הצמח צדק, ור' מיכאל כמובן רצה מיידית לעלות על

יפתחו לרווחה, והשמיים – גם הם לא הגבול...

מטבע הדברים, הרעיונות האלה מתקבלים אצלנו בסקפטיות ואנחנו מהרהרים: ככה? מה זה, 'הוקוס פוקוס'? רק נחשוב חיובי והבוס הקשות שלנו לפתע יסביר לנו פנים? רק נאמין בילד ההיפראקטיבי שלנו והוא יהפוך ל"מלאך קטן"? רק נבטח בה' שתבוא במהרה רפואה למכאובינו ואלה ייעלמו כלא היו? זה לא נשמע רציני...

אבל הנה, אומר לנו הרבי שכן! אם "נחשוב טוב", אזי גם "יהיה טוב". ככה. וכאן הבן שואל – הכיצד? איך בכוחה של מחשבה המתקיימת בתוך מוחנו, להשפיע ולשנות את החיים שסביבנו? באמצעות איהו מנגנון יכולה המחשבה לפעול על המציאות האובייקטיבית שמחוצה לנו ולחולל בה שינויים? מה סוד כוחה?

הדברים כמובן קשורים לנושא היסודי של הביטחון בה'. ישנן כמה גישות בקרב חכמי ישראל ביחס לנושא זה, אבל ננסה לנסח בקצרה את החידוש הטמון בדרך זו שמציע הצמח צדק:

ביטחון אמיתי אין פירושו שיהודי מאמין שה' מטיב עמו תמיד, גם במה שנראה לעין כמידת הדין והעונש. מידת הביטחון, על פי מובנה כאן, היא עבודה נפשית גדולה ומקומה כל כולה בתוך האדם עצמו. כלומר, כאשר יהודי בטוח בה' באופן כזה שהוא משליך את כל יהבו עליו, והוא סמוך ובטוח בכל ליבו שה' יעזור לו בצרתו, ביטחון זה עצמו פועל וגורם שהקב"ה ייטיב עימו גם במקרה שנגזר עליו אחרת מלמעלה ח"ו, או שעל פי הדין לא מגיעה לו הצלה זו!

במילים פשוטות, כאשר יהודי מפעיל את האמונה והביטחון שבו וסומך לחלוטין כל הקב"ה, הוא מעלה את עצמו ממקומו הטבעי וכביכול מניח את עצמו בידיים של הקב"ה. ואז, מידה כנגד מידה, הוא אכן פורץ את המסגרת הרגילה והקב"ה מתנהג איתו בדרך שלמעלה מהטבע. כיוון שהוא חשב אך ורק טוב – אכן קורה רק טוב.

מיותר לומר שזה ממש לא הוקוס-פוקוס, וגם לא תקווה עמומה או העברת אחריות למישהו אחר. מדובר על עבודה אישית גדולה ועצומה שהאדם עובר עם עצמו ובתוך עצמו, והיא המביאה את התוצאה.

כשאני חושב על כך, דומני שאפשר לאמץ את הגישה הזו גם ביחס לטיפוח ופיתוח הערך העצמי שלנו, בינינו לבין עצמנו. ברגע שהחשיבה שלנו נעשית חיובית, ובמקום לומר לעצמנו "זה גדול עליי", "זה נאיבי לחשוב שאצליח" או "אני חתיכת כישלון", נתחיל לחשוב – באמת – שיש לנו כוחות אדירים שהעניק ומעניק לנו הקב"ה ושאנחנו חלק אל-זה ממעל, כך שלא ייבצר מאיתנו דבר – הדבר יפתח לנו שערי הצלחה ומה שרק אתמול נראה היה חלום, ייעשה למציאות חיינו היום!

פעם, כשיצא הרבי מהתפילה, ניגש אליו ילד צעיר והלשין על חבריו ש"כל התפילה הם נמצאים בחוץ ומסתכלים על הציפורים". תגובת הרבי לילד הייתה: לך ואמור להם שכשהם מסתכלים על הציפורים, שגם יקשיבו לציציהן ולשירתן, שיראו דרכן "מה רבו מעשיך ה'".

הרבי שמע אמנם את 'הלשנתו' של הילד, אבל הוא 'לא שמע' את השלילה שבדבר.

על כל אחד מאיתנו לסגל לעצמו חשיבה חיובית וכן לאמץ טרמינולוגיה חיובית. לדאוג שלא רק לבוש המחשבה יהיה חיובי, אלא גם הדיבור שלנו יבטא חיוביות וטוב. במקום "אכזבה" – אמרו "שינוי ציפיות". תחת "כישלון" ו"מפלה" – "עת ללמידה". במקום "אני מפחד מהעתיד הבלתי ידוע" – "אני סקרן לגבי העתיד". תמורת "אני שונא את זה כך" – "אני מעדיף אחרת", וכן הלאה על זו הדרך. רק כך אפשר להתחיל לתפקד. בשפה כזו ובחשיבה דומה רואים את הדברים אחרת, והכל נעשה אופטימי ומעודד יותר.

כל אחד יכול להיות האוהב הכי גדול והאוהב הכי גדול של עצמו. אם הוא בוחר במחשבות שליליות ובגישה פסימית לחיים, הרואה בכל דבר את הבעייתי והרע שבו, הוא מחולל כמו ידיו מסע הרס עצמי שפוטנציאל ההיזק שלו מבעית ממש.

חשיבה שלילית תפגע גם בסובבים אותנו ובקרובינו. אם ילד מקבל מהוריו את הרושם שהוא "חתיכת כישלון", "בעייתי" ושבוודאי הוא יאכזב, הוא לא יאכזב אותם וישתדל לעמוד בציפיותיהם ולאכזב... בעיני הילד, ההורים יודעים הכי טוב מי הוא. ואם הם חושבים שהוא כישלון, אין ספק שהצדק אתם, וממילא יחסם אליו נעשה ל"נבואת חורבן שמגשימה את עצמה".

על כוחו העצום של מבט חיובי, חשיבה חיובית, כמו גם דיבור חיובי לשנות את המציאות ואת הזולת לטובה, נוכל ללמוד מהסיפור הבא:

'החפץ חיים' נכנס פעם לפונדק דרכים, והיה עד למחזה מביש – אדם גס רוח צעק דברי גנאי והכלים את בעלת הפונדק, תוך שהוא דורש ממנה בקולי קולות "תני לי אוכל ומיד!".

ה'חפץ חיים' כבר כמעט ניגש להוכיח את האיש על התנהגותו הנבזית, אך בעל הבית שהבחין בכך מיהר לגשת אליו ואמר לו: "רבי, אם לעצתי תשמע, לטובתך כדאי שתניח לאיש לנפשו. ממש לא כדאי להסתבך אתו..." כעבור רגע המשיך בעל הבית ואמר בקול נאנח: "סך הכל יש מאחורי האיש סיפור חיים די אומלל. הוא גדל כילד יהודי, אך בתקופת 'גזירת הקנטוניסטים' הוא נחטף בעודו כבן שש-שבע בלבד מזרועות הוריו. מאז גדל בסביבה נכרית ושירת בצבא הצאר במשך כעשרים שנה. לא פלא שהוא איבד כל סממן יהודי וגדל פרא אדם שכזה..."

כשמע על סיפורו העגום של האיש, נתפס ה'חפץ חיים' למחשבות ואז צעד לעבר האיש, לחץ את ידו בחמימות ואמר בקול רך: "שמעתי שחטפו אותך בגיל צעיר מאוד ושעשרים שנה היית בצבא הצאר ולא נתת להם להמיר דתך. כמה כוחות יש לך. פשוט לקנא! פשוט לקנא!"

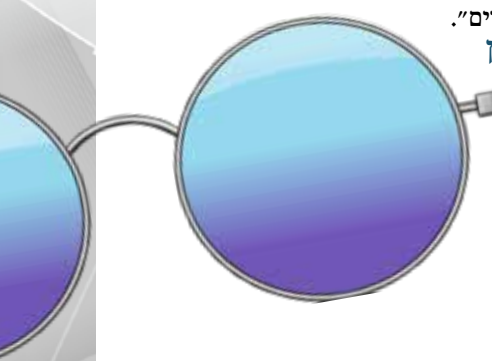
דבריו של ה'חפץ חיים', הטעמתם החמה ומבטו שהיה מלא אהבה – נגעו עמוקות ביהודי המגושם ותכף נתמלאו עיניו דמעות. מעולם קודם לכן הוא לא זכה שמישהו ילחץ את ידו בחום ועוד יביע הערצה לכוחותיו. הוא התרסק לגמרי. "היה לי לאב", ביקש האיש מ'החפץ חיים' בקול שבור ובעיניים שהביעו תחינה.

בעל הבית שעמד במרחק מה רצפה בכל ההתרחשות, לא האמין למראה עיניו. מה קורה כאן? זה כישוף? איך הצליח הרב עם הדרת הפנים הזו לגעת ב'בהמה' הזו? תהה לעצמו. לאחר מכן הוא ניגש אל ה'חפץ חיים' וביקש ממנו הסברים. "כבוד הרב, איך עשית את זה?" שאל, ו'החפץ חיים' השיב בחיוך: "פשוט גיליתי כלפיו אהבה, דנתי אותו לכף זכות וראיתי אותו באור חיובי. זה הצמיח בו את אור נשמתו וגילה את כל הטוב שהיה אצור בתוכו כל השנים".

ובל נשכח גם על עצמנו. ראייה חיובית על עצמנו עושה פלאים ומוציאה מאיתנו מידות איכויות וכישרונות נפלאים, כאלה שעד עתה לא ידענו עליהם.

פעם נכנסו לרבי ל'יחידות' חתן וכלה, שהיו ממש ערב נישואיהם, להתברך מפיו ל"בניין עדי עד". בשלב מסוים, ביקשה הכלה להישאר עם הרבי לבדה ולדבר עמו "בארבע עיניים".

מופתע משהו, מיהר החתן לצאת וכעבור זמן יצאה גם כלתו. למרות שסקרנותו הייתה עזה, הוא לא היה לשאול אותה אז במה העניין ומדוע ביקשה להישאר לבדה, אך כעבור

הרב אליהו האיתן | רב, יועץ ופוסק במכון

אין חניה

לא מעט זוגות העוברים טיפולי פוריות מספרים שהתקופה הקשה ביותר במהלך הטיפולים היא ההמתנה לתשובה האם הטיפול הצליח או לא. מדובר בתקופה שבין שבוע ימים לשבועיים של המתנה מורטת עצבים, כש'אין חשק לעשות כלום'. התחושה של בני זוג שמתמודדים עם אתגר הפוריות היא קשה ומטלטלת מכמה בחינות: כאב פיזיולוגי, קושי נפשי ובדידות חברתית. לעיתים רבות הטיפולים עצמם מהווים עבור בני הזוג סוג של 'תרפיה' - תחושה של עשייה, אמונה שהם עושים את ההשתדלות המקסימלית.

והנה מגיע השלב של ההמתנה בו הם חשים תלויים באוויר, ללא שליטה וללא עשייה. אותה תחושה קיימת לעיתים אף לאחר שבני הזוג מקבלים תשובה שלילית המבשרת שההיריון לא נקלט. עכשיו צריך להתמין עד הטיפול הבא, והם שואלים 'איך נעבור את הזמן הזה?'

לכן ישנם זוגות שלא עושים הפסקה בין טיפול לטיפול, ומיד עם קבלת תשובה שלילית מתחילים את הטיפול הבא, ואם אי אפשר עדיין להתחיל ממש בטיפול רפואי, מנסים בינתיים כל מיני סגולות ורפואות טבעיות.

בפרשתנו פרשת 'מסעי' מופיעים מ"ב המסעות שנסעו בני ישראל במדבר, מיציאתם ממצרים עד לכניסתם לארץ. הפרשה מפרטת לגבי כל תחנה בנפרד - "ויסעו מ... ויחנו ב..." ושוב: "ויסעו מ... ויחנו...", ובעלי הקריאה מנסים להתאים מנגינות שונות לפסוקים חוזרים אלו. אבל בעצם למה צריכה התורה לפרט את החניות? הרי הפרשה נקראת 'מסעי', ולכאורה מה שבאמת חשוב אלו הנסיעות!

אולי באה התורה ללמדנו שכאשר הכיוון ברור, כשנמצאים בתהליך של התקדמות אל עבר הארץ הנכספת - גם החניה היא חלק מהמסע. הרי לא ייתכן לנסוע כל הזמן, אין לנו את הכוחות לכך וזה יגרום לקריסה באמצע הדרך, חייבים לנוח ולאגור כוחות לקראת המסע הבא.

להרפות מטיפול זה דבר שדורש כוחות, אבל כשבאים לזה מתוך הבנה שזה חלק מהתהליך, כשמאמינים שההצלחה היא בידי של הקב"ה, וההשתדלות שלנו איננה ביחס ישיר להצלחה - אז אפשר לנצל גם את הזמנים של ההפסקות להמשך הבנייה של החיים המשותפים של בני הזוג. כך, הילדים שיגיעו בע"ה יגדלו בבית יציב, שמח, ומלא כוחות ואמונה.

זמן, כשהגיע יום החתונה והסתיימה החופה, הם נכנסו ליחדר ייחודי ושם הוא לא התאפק ושאל את הכלה בהירות על מה שהיה ביחידות.

"אגיד לך בדיוק מה היה" אמרה הכלה, "מאז שנפגשנו הכרתי אותך כבחור מושלם לפי כל קנה מידה, חכם, בעל מידות טובות, מפרגן וכו'. ובאמת חשתי שמגיע לך יותר ממני... זה לא הגון שבחור כמורך יקבל כאשתו לחיים בחורה עצבנית וקצרת רוח כמוני... כשיצאת, שיתפתי את הרבי במחשבותיי וסיפרתי על היותי חסרת סבלנות באופן חריג, כשכל זה הביא אותי למחשבה שאיני ראויה לך..."

"ומה אמר לך הרבי?" שאל החתן. "הרבי לא קיבל את דברי. הוא אמר 'יש בכך סבלנות, את רק צריכה לגלות אותה'. הרבי גם המליץ שאחרי החתונה אכנס לעבודה עם ילדים, ואמר אמירה בעלת ניחוח 'נבואי' - שכשאגלה את הסבלנות שבי, יהיו לי ילדים".

ואכן, כהוראת הרבי האישה התחילה לעבוד עם ילדים בגנים, כאשר חלק מהשעות היו עם 'ילדים מיוחדים' שדורשים סבלנות יתירה, ואט אט היא גילתה שיש בתוכה מצבורים מכובדים של סבלנות ואורך רוח. דברי הרבי גם היו לה ולבעלה למשען במשך שנים ארוכות בהן הם לא זכו לילדים ובבדיקות רפואיות נאמר להם שכדאי שיפסיקו לחכות לילדים, שכן למרבה הצער הם לעולם לא יבואו... אך האמירה של הרבי חיזקה אותם.

סוף דבר, זכו בני הזוג לכמה וכמה ילדים בריאים, והם גידלו אותם בצוותא בסבלנות אין קץ.

כך היא הראייה שעלינו לפתח כלפי הזולת וכלפי עצמנו - בין אם מדובר על סבלנות ובין אם מדובר על כל דבר טוב אחר, עלינו להאמין שהדבר נמצא אי שם בתוכנו ושכוחנו לגלותו. והחשיבה הטובה הזו פועלת שאכן יהיה טוב!

יהי רצון שנצליח לסגל לעצמנו חשיבה טובה כלפי עצמנו וכלפי אחרים, חשיבה שתפתח לנו שערים חדשים של שפע וברכה ותביא לנו ולעולם גאולה. נחשוב טוב ויהיה טוב!

חושב/ת שידוע את כל סודות הטיפול?

הקורס המהפכני הזוגי של המרצה הנודע הרב אליהו לוי יוצא לדרך

במיוחד למטפלים/ות זוגיים תשעה שיעורים מוקלטים של שינוי אצלך שיתנו לך כלים מעשים עם המטופלים שלך

הירשמו עכשיו: hanna.tipul@gmail.com 054-4480705

מתאים לנברים ונשים בהתאמה

קורס דיגיטלי ממוקד מוקדם ונחשב בכל זמן

על פי תורת החסידות וההלכה בלבד

הוא בעצם מרגיש שהוא לא באמת ראוי לך

"עדיין לא הבנתי איך זה בדיוק יכול להגדיל אותי יותר ממה שאני? זה החברים שלה. אם הייתי רוצה אותם הייתי מנסה להתחבר ישר עם החברים שלה, היא זו שעניינה אותי, לא הם" המשיך ארז להתגונן.

"אני חושבת שזיהית שרונית היא בן אדם הרבה יותר עוצמתי ממך. יותר חברותית, זורמת, משתלבת בחברה הגבוהה, מצליחנית... כל הדברים האלה גרמו לך להרגיש שאם תשתייך אליה, אתה תגדל. השייכות שלך אליה נותנת לך תדמית טובה יותר על עצמך. זה לא שהכל תדמית בקשר שלכם, אבל זה קיים בצורה מאוד בולטת"

"אז למה הוא כל כך מקנא? למה הוא לא מפרגן לך? למה הוא כל כך עוצר אותי מלהיות עם החברים האלה שבסופו של דבר הם אלו שאמורים להגדיל אותי? קנאות זה דבר כל כך רע" קבעה רונית

"קודם כל קנאות היא לא תמיד רעה. יש לפעמים קנאות טובה בין בני זוג, אבל לא נתמקד בזה כרגע. כשארז מרגיש שעל ידי ההשתייכות אליך הוא גדל, הוא בעצם מרגיש שאת יותר טובה ממנו, שהוא נחות ממך. הרי, למה הוא רוצה להשתייך אליך? כי ההשתייכות אליך תגדיל אותו. בתת מודע יש לו פחד נוראי. פחד שאת בעצם לא באמת אמורה להיות איתו, אם את יותר גדולה ממנו הוא בעצם לא ראוי לך. הוא מרגיש בתת מודע שלו, שאת עלולה לברוח לו ומה התגובה הנפשית שמגנה על המקום הזה? קנאות קיצונית ולא בריאה בכלל. ככה הוא מנסה להבטיח את זה שלא תעזבי אותו. הוא אומר לעצמו: אני אעשה הכל על מנת לבטח את זה שאת נשארתי איתי."

הקנאות הזאת היא לא בריאה, אסור שהיא תהיה בקשר. ואת זה קודם כל צריך להבין היטב ולהתחיל לטפל בשורש הבעיה"

"זה נראה לך הגיוני? אני מרגישה חנוקה מכל היחס שלו אלי. הוא כל הזמן שואל אותי: איפה היית? לאן הלכת? הוא לא נותן לי מרחב נשימה. כל תזוזה שאני עושה בלעדיו הוא נותן לי תחושה כאילו עשיתי משהו לא בסדר, נמאס לי מהקנאות שלו" התלוננה רונית.

"תגידי ארז, מה מצאת ברונית? למה רצית להתחתן איתה?" שאלתי אותה

"הרגשתי שאני אוהב אותה, היא הכניסה המון שמחה לחיים שלי. היא חברותית, זורמת וכולם אוהבים אותה. לכל מקום שהיא הולכת, היא תמיד מושכת אחריה את כולם. לפניי שהכרת את רונית היית בן אדם בודד?" המשכתי לשאול.

"לא. דווקא היו לי חברים, אבל מרגע שהתחלנו להיות יחד, הרגשתי שאני יותר משתייך לחברים שלה" "בוא ארז, תודה שנהיה לך הרבה יותר טוב לך שפתאום הסתובבו סביבך אנשים איכותיים ולא כל הלוצרים שהיית מסתובב איתם" ענתה לו עם נימת זלזול והוסיפה: "הוא הרגיש טוב להיות שייך לכל הברנז'ה שאני שייכת אליה, כולם אנשים ברמה: רופאים, עורכי דין, אקדמאים"

"ארז, אני חושבת שרונית העניקה לך תחושת שייכות, שייכות שמגדילה אותך בנקודה מאוד ספציפית. אתה הרגשתי מאוד קטן עם החברה שסבבה אותך, והרגשתי שהשייכות שלך לרונית יכולה להוציא אותך מה'בוץ' שאתה נמצא בו, ממעגל החברים שאתה רק חיפשת איך להיחלץ משם"

"איך בדיוק זה אמור להגדיל אותי?" שאל ארז "תחושת השייכות שנתנה לך רונית לקבוצת חברים שלה, שייך אותך למשהו גדול יותר מהחיים שהיו לך לפני זה..."

הטור נכתב בהשראת הקורס של הרב אליהו לוי • טיפול שורש בזוגיות

לפרטים והרשמה לקורס המלא, לפנות למייל: hanna.tipul@gmail.com • או באתר: www.hannad.co.il • חנה דיין: טיפול זוגי ופרטני • קליניקה פרטית במרכז • 054-4480705

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

אם המצוות הן הטבע שלנו, איך יש יהודים שחיים ללא תורה ומצוות?

'טבע' אין פירושו שאין כוחות אחרים שמנוגדים לו. שהרי אנו מוצאים אנשים שנעשו חולים לא רק בשל פעולותיהם הבהיריות, אלא גם כאלו שנעשו חולים למרות זאת. מפני שדבר טבעי הוא שהטבע לא ייצא מהכוח אל הפועל בשלמותו ובכל מקום, למרות שיש חוקים בטבע שמקיפים את כל המציאות, כמו החוקים התת-אטומיים, חוק המשיכה וכיוצא בזה, במערכות מורכבות יותר הדבר שונה. כשם שלמרות שאין ספק שנחשיב את הבריאות הגופנית לטבע, אין הדבר אומר שלא תהינה שום מחלות, כך גם הטבע הישראלי הוא בוודאי הדבקת האלוקיות והדבקות בתורה ובכל המצוות, ואף על פי כן טבע זה אינו עוקר את הבהירה ולא גורם לכך שלא יהיו מצבי חולי שבהם הוא אינו מתגלה.

על מה הכאב הכי גדול בחורבן הבית?

יש בעיה כפולה בכך שמבקשים את 'הכי גדול'. ראשית, מפני שאז כל מה שהוא לא 'הכי גדול' עלול להיות מזולזל בעינינו, ושנית, מפני שאם ל'הכי גדול' יש יתרון על מה שכבר מזולזל בעינינו, יתכן שגם הוא לא כל כך יקר... ההשוואה הכמותית מכניסה את הדברים לגודל חיצוני, שעלול למעט את העניינים הרמים של כאב החורבן בעינינו. ואף על פי כן, אחרי הזהירות הנצרכת, מצינו שגם רבותינו עסקו לעיתים בהשוואות, וציינו עיקר לעומת טפל וגדול לעומת קטן.

ונראה שעיקר הכאב הוא על ריחוק הדוד והרעיה, שהאיחוד ביניהם בא לידי ביטוי בבית קודשי הקודשים, בכרובים שפניהם זה לזה. ריחוק זה הוא סילוק השכינה מירושלם, שמתוך כך יצאנו לגלות וכל העולם כולו ירד ממדרגתו. ואנו מתפללים ומצפים לאיחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, לראות את הדוד והרעיה בפגישה מחודשת במהרה בימינו אמן.

מה כל כך נורא שזמרת תלחץ לנשיא ארה"ב את היד?

היה לי תלמיד מוכשר שכתב חוברת לחיזוק שמירת הנגיעה וביקש לשמוע את דעתי. לאחר שקראתי את החוברת הנפלאה, שהסבירה בטוב טעם מהי נגיעה בין בני אדם, מהו הקשר בין איש לאישה, מהי נאמנות והפרת נאמנות וכיוצא בזה, אמרתי לו שעם כל הערכתי לכישרונותיו, הוא לא הזכיר במילה את הסיבה האמיתית לאיסור נגיעה. והראיה, שאם גוי יקרא את החוברת ויתרשם מאוד הוא לא ישמור נגיעה, וגם אנו נסכים עימו שאין לו חובה כזו, ואילו כל ירא שמיים נמנע מנגיעה גם בלי לדעת את מה שכתוב בחוברת.

והסיבה האמיתית היא שכך ציווה אותנו ה' יתברך בתורתו על ידי חכמיו, ואנו רוצים לעשות את רצון ה' יתברך. ואף על פי שבהקשר הנזכר יש מי שמיקל, ודאי שהדרך הסלולה היא להתרחק מכל נגיעה שאינה בין איש לאשתו. ואשרינו שזכינו שדמויות שמתקרבות לה' ולתורתו מקדשות שם שמיים ברכים.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

טל מנשה

חיים במקום שאוהבים

1,530,000 ₪

דירה עם גינה ענקית

הריזהב

טל מנשה הרי זהב
073-3712246

בלב שמורת טבע

גינה לכל בית

חינוך איכותי קרוב

אוכלוסיה דתית תורנית

15 דק' מכביש 6
12 דק' מחדיש

150 משפחות